

Справа № 991/1705/26

Проводження 2-а/991/2/26

ВИЩИЙ АНТИКОРУПЦІЙНИЙ СУД

Р І Ш Е Н Н Я

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

28 квітня 2026 року м.Київ

Вищий антикорупційний суд у складі колегії суддів:

головуючого судді Сікори К.О.,

суддів Мовчан Н.В., Литвинко Т.В.,

за участю:

секретаря судового засідання Акімової О.В.,

представників позивача -

Міністерства юстиції України Кржевіна В.М., Сербін І.І.,

Серовської Я.М.,

представників третьої особи,

яка не заявляє самостійних вимог

щодо предмету спору, на стороні відповідача

ОСОБА_1 адвокатів Степ`юка В.С.,

Пеліхоса Є.А., Ніколаєнка Ю.А.,

представників третьої особи,

яка не заявляє самостійних вимог

щодо предмету спору, на стороні відповідача

ОСОБА_2 адвокатів Пеліхоса Є.М.,

Ніколаєнка Ю.А.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні у залі суду у м. Києві матеріали справи

за позовом МІНІСТЕРСТВА ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ (місцезнаходження: 01001, м. Київ, вул. Архітектора Городецького, 13) до

ОСОБА_3 (ідентифікаційний номер платника податків: НОМЕР_1 , адреса 1: АДРЕСА_1 , адреса 2: АДРЕСА_2),

треті особи, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача:

ОСОБА_2 (ідентифікаційний номер платника податків: НОМЕР_2 , адреса 1: АДРЕСА_1 , адреса 2: АДРЕСА_2),

ОСОБА_1 (ідентифікаційний номер платника податків: НОМЕР_3 , адреса 1: АДРЕСА_1 , адреса 2: АДРЕСА_2),

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГЛОУ РИНО» (код ЄДРПОУ: 43198486, Адреса: 49101, Дніпропетровська обл., м. Дніпро, просп. Олександра Поля, б. 28а),

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ НАУКОВО-ВИРОБНИЧЕ Підприємство «ПОЛЕ» (код ЄДРПОУ: 20218190; Адреса: вул. Радіальна, буд. 8, м. Дніпро Дніпровського району Дніпропетровської області, 49127),

про застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції»,

В С Т А Н О В И В :

I. Зміст позовних вимог

24 лютого 2026 року до Вищого антикорупційного суду (надалі - ВАКС) звернулось Міністерство юстиції України (надалі - позивач, заявник) з адміністративним позовом до ОСОБА_3, треті особи, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача: ОСОБА_2, ОСОБА_1, Товариство з обмеженою відповідальністю «Глоу Рино» (надалі - ТОВ «Глоу Рино»), про застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції» (надалі - Закон).

Позивач просив застосувати до ОСОБА_3 санкцію, передбачену п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону, та стягнути в дохід держави активи:

1) якими ОСОБА_3 володіє опосередковано, через ОСОБА_2 :

- земельну ділянку, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0009, загальна площа: 4.57 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада. Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 1321017612214);

- земельну ділянку, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0011, загальна площа: 4.66 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада. Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 1321072712214);

- земельну ділянку, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0014, загальна площа: 4.66 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада. Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 77597712214);

- земельну ділянку, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0016, загальна площа: 5.23 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада. Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 76593612214);

- земельну ділянку, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0020, загальна площа: 5.24 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада. Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 1320908912214);

- земельну ділянку, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0021, загальна площа: 5.17 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада. Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 1320484212214);

- земельну ділянку, пай 48'-6, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0025, загальна площа: 4.78 га, склад угідь: Вид угіддя: рілля, Площа (га): 4.78, Дата державної реєстрації земельної ділянки: 31 серпня 2005 року, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 178795912214);

- земельну ділянку, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0029, загальна площа: 4.76 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада. Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 176514312214);

- земельну ділянку, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0030, загальна площа: 4.66 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада. Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 97722512214);

- земельну ділянку, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0055, загальна площа: 4.7739 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада. Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 1320949712214);

- земельну ділянку, кадастровий номер: 1221486200:01:002:0128, загальна площа: 4.66 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада. Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 97224412214);

- земельну ділянку, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0018, загальна площа: 4.6588 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада. Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 1367844712214);

- земельну ділянку, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0010, загальна площа: 4.6605 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада. Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 1367809312214);

- земельну ділянку, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0013, загальна площа: 4.662 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада. Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 1368033612214);

- земельну ділянку, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0017, загальна площа: 5.31 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада. Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 1367756912214);

- земельну ділянку, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0019, загальна площа: 4.7091 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада. Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 1368064012214);

- будівлі та споруди, площа земельної ділянки: 2839 кв.м., загальна вартість нерухомого майна: 15 075, 58 грн, адреса нерухомого майна: АДРЕСА_3 (реєстраційний номер майна: 24797945);

- причіп STEMA 2008 року випуску, номер та серія знака: НОМЕР_4 , свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу № НОМЕР_5 , дата реєстрації: 10 жовтня 2008 року, VIN: НОМЕР_6 ;

2) якими ОСОБА_3 володіє опосередковано, через ОСОБА_1 :

- земельну ділянку, кадастровий номер: 1221486200:11:126:0015, цільове призначення: 01.05 для садівництва, загальна площа: 0.0962 га, адреса нерухомого майна: АДРЕСА_4 (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 77462112214);

- земельну ділянку, кадастровий номер: 1221486200:11:126:0016, цільове призначення: 01.05 для садівництва, загальна площа: 0.096 га, адреса нерухомого майна: АДРЕСА_4 (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 97347512214);

- земельну ділянку, кадастровий номер: 1221486200:11:126:0023, цільове призначення: 01.05 для садівництва, загальна площа: 0.0949 га, адреса нерухомого майна: АДРЕСА_4 (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 76684612214);

- земельну ділянку, кадастровий номер: 1221486200:01:126:0072, цільове призначення: 01.05 для садівництва, загальна площа: 0.0844 га, адреса нерухомого майна: АДРЕСА_4 (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 97831812214);
- земельну ділянку, кадастровий номер: 1221486200:01:126:0189, цільове призначення: для ведення особистого селянського господарства, загальна площа: 2 га, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада. Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 514670912214);
- будівлю, торговельно-виставковий комплекс, загальна площа: 73.6 кв.м., опис: Літ. А-2 будівля торговельно-виставкового комплексу, загальною площею 73,6 кв.м., адреса нерухомого майна: АДРЕСА_5 (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 214840012101);
- будівлю, торговельно-виставковий комплекс, загальна площа: 73.2 кв.м., опис: Літ. А-2 будівля торговельно-виставкового комплексу, загальною площею 73,2 кв.м., адреса нерухомого майна: АДРЕСА_5 (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 215099412101);
- будівлю, торговельно-виставковий комплекс, загальна площа: 31,4 кв.м., опис: Літ. А-1 будівля торговельно-виставкового комплексу, загальною площею 31,4 кв.м., адреса нерухомого майна: АДРЕСА_6 (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 215158712101);
- 100% частки статутного капіталу ТОВ «Глоу Рино», що на праві власності належить ОСОБА_1.

II. Обґрунтування позовних вимог

Позивач зазначив, що:

- у зв'язку з військовою агресією РФ проти України Указом Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України № 2402-ІХ від 24 лютого 2022 року, в Україні з 24 лютого 2022 року введений воєнний стан, який був продовжений з 03 лютого 2026 року строком на 90 днів згідно з Указом Президента України № 40/2026 від 12 січня 2026 року, затвердженим Законом України № 4757-ІХ від 14 січня 2026 року;
- Рішенням Ради національної безпеки і оборони від 18 листопада 2023 року до ОСОБА_3 (відповідача) застосовано санкції, серед інших, у виді блокування активів, які тоді ж введені в дію Указом Президента України № 758/2023 від 18 листопада 2023 року;
- 12 травня 2014 року та 31 грудня 2020 року ОСОБА_3 внесено до санкційних списків Ради Європи (порядковий номер: 57) та Сполученого Королівства Великої Британії і Північної Ірландії (порядковий номер: RUS0147) відповідно, зокрема, з підстав публічних закликів до створення «федеративної республіки новоросії», що складається з південно-східних українських областей, (2) перебування його на посаді спікера «парламенту союзу народних республік» («парламенту новоросії»).

Позивач наголосив, що відповідач ОСОБА_3 (1) є колишнім народним депутатом ВРУ ІV - VII скликань, членом фракції Партії регіонів (з грудня 2012 року), кандидатом на посаду Президента України на позачергових виборах 25 травня 2014 року (зняв свою кандидатуру); (2) перебував на посаді «спікера парламенту» квазідержавних утворень «новоросії» (лнр/днр), створених РФ на території тимчасово окупованих Донецької та Луганської областей; (3) поширює російську пропаганду, направлену на виправдовування, визнання правомірною збройної агресії проти України, заперечення самовизначення України, підтримання політики держави-агресора щодо невизнання права Українського народу на самоідентифікацію та самовизначення, викривлення уявлення про самобутність Українського народу та його прагнення до незалежності, що реалізується через поширення фальшивих ідеологем, в основі яких лежить завідомо хибне та маніпулятивне ототожнення українського патріотизму з «нацизмом», (4)

Указом Президента України № 782/2025 від 14 жовтня 2025 року був позбавлений громадянства України.

Також, позивач повідомив, що вироками:

(а) Шевченківського районного суду м. Києва від 03 травня 2022 року у справі № 761/11331/16 ОСОБА_3 визнано винуватим у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3 ст. 109, ч. 2 ст. 110 КК України, та призначено йому покарання у виді 12 років позбавлення волі, позбавлення права обіймати виборні посади, посади в органах державної влади та місцевого самоврядування на 3 роки. Вирішено звернутись до Президента України з поданням щодо позбавлення державної нагороди обвинуваченого ОСОБА_3, а саме ордена «За заслуги» III ступеня, яким його нагороджено відповідно до Указу Президента України № 845/2011 від 23 серпня 2011 року. Окреслений вирок набрав законної сили 06 березня 2023 року;

(б) Вінницького міського суду Вінницької області від 05 листопада 2024 року у справі № 127/7951/24 ОСОБА_3 визнано винуватим у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 110-2 КК України, та призначено покарання у виді 8 років позбавлення волі з позбавленням права обіймати посади в правоохоронних органах, органах державної влади та місцевого самоврядування будь-яких рівнів строком на 3 роки, з конфіскацією всього майна, яке йому належить. Окреслений вирок набрав законної сили 06 грудня 2024 року.

З огляду на окреслені обставини позивач просить стягнути в дохід держави активи, якими відповідач володіє опосередковано - через дружину ОСОБА_2 та сина ОСОБА_1.

III. Клопотання учасників справи та процесуальні дії у справі

3.1. 24 лютого 2026 року до ВАКС надійшла окреслена позовна заява та заява про забезпечення цього позову шляхом заборони (1) органам державної реєстрації прав на нерухоме майно, державним реєстраторам прав на нерухоме майно, державним реєстраторам органів місцевого самоврядування, особам, які виконують функції державного реєстратора прав на нерухоме майно, вчиняти будь-які реєстраційні дії (реєстрацію прав власності, скасування реєстрації права власності та інших речових прав, у тому числі реєстрацію правочинів щодо відчуження, передачі у володіння та користування третім особам та інше) щодо об'єктів нерухомого майна, які є предметом позову, (2) державним реєстраторам вчинення реєстраційних дій, прямо передбачених Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань» щодо 100% частки статутного капіталу ТОВ «Глоу Рино»; (3) посадовим особам ТОВ «Глоу Рино» вчиняти дії, які спрямовані на зменшення вартості майна, яке належить вказаному товариству, (4) Головному сервісному центру Міністерства внутрішніх справ України (надалі - ГСЦ МВС України) здійснювати перереєстрацію прав (реєстрацію прав власності, скасування реєстрації права власності та інших речових прав, у тому числі реєстрацію правочинів щодо відчуження, передачі у володіння та користування третім особам та інше) щодо причепа STEMA 2008 року випуску, номер та серія знака: НОМЕР_4, свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу № НОМЕР_5, дата реєстрації: 10 жовтня 2008 року, VIN: НОМЕР_6.

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу судової справи між судьями від 24 лютого 2026 року для розгляду позову та заяви про його забезпечення визначено колегію суддів ВАКС у складі: головуєчого судді - Сікори К.О., суддів - Литвинко Т.В., Мовчан Н.В.

Ухвалами ВАКС від:

- 25 лютого 2026 року відкрито провадження у справі. Цією ж ухвалою як третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача, залучено ОСОБА_2, ОСОБА_1, ТОВ «Глоу Рино»;

- 04 березня 2026 року суд частково задовольнив заяву Міністерства юстиції України про забезпечення позову, зокрема, було відмовлено у частині заборони ГСЦ МВС України здійснювати перереєстрацію прав (реєстрацію прав власності, скасування реєстрації права власності та інших речових прав, у тому числі реєстрацію правочинів щодо відчуження, передачі у володіння та користування третім особам та інше) щодо причепу STEMA 2008 року випуску, номер та серія знака: НОМЕР_4 , свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу № НОМЕР_5 , дата реєстрації: 10 жовтня 2008 року, VIN: НОМЕР_6 .

3.2. 26 лютого 2026 року ВАКС звернувся до Вінницької обласної прокуратури із запитом про надання дозволу ВАКС у межах розгляду позовної заяви Міністерства юстиції України до ОСОБА_3 , треті особи, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача: ОСОБА_2 , ОСОБА_1 , ТОВ «Глоу Рино», на розголошення відомостей досудового розслідування (у порядку, передбаченому ст. 222 КПК України) у кримінальному провадженні, внесеному 30 січня 2023 року до ЄРДР за № 22023020000000038, за ознаками вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 28, ч. 2 ст. 111 КК України.

09 березня 2026 року до ВАКС надійшов лист-відповідь Вінницької обласної прокуратури разом з постановою від 27 лютого 2026 року, відповідно до якої суддям ВАКС у ході розгляду цієї справи надано дозвіл на використання матеріалів кримінального провадження, внесеного 30 січня 2023 року до ЄРДР за № 22023020000000038.

3.3. 27 лютого та 06 березня 2026 року до ВАКС надійшли клопотання представника позивача Міністерства юстиції України - Кржевiна В.М. про (1) долучення до матеріалів позовної заяви додаткових документів; (2) проведення трансляції судових засідань, призначених для розгляду цього адміністративного позову, на платформі YouTube, а саме - на каналі ВАКС. Відповідні клопотання були задоволені судом.

3.4. 11 березня 2026 року до ВАКС від представника третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача ОСОБА_1 - адвоката Степ`юка В.С. через систему «Електронний суд» надійшла заява про відкладення судового засідання, призначеного на 11 березня 2026 року, та внесення його відомостей у справу в системі «Електронний суд» з метою ознайомлення з матеріалами позовної заяви. В обґрунтування необхідності відкладення судового розгляду зазначив про необізнаність з матеріалами справи, а також зайнятість у судовому засіданні, призначеному у Солом`янському районному суді м. Києва на 11 березня 2026 року. Тоді ж відомості щодо Степ`юка В.С. були внесені в систему «Електронний суд» та йому була забезпечена можливість ознайомлення з матеріалами позовної заяви.

З огляду на приписи ч. 5 ст. 283-1 КАС України колегія суддів відмовила у задоволенні клопотання представника третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача ОСОБА_1 - адвоката Степ`юка В.С. в частині відкладення судового засідання, призначеного на 11 березня 2026 року.

3.5. У ході судового засідання 11 березня 2026 року представник позивача Міністерства юстиції України - Сербiн I.I. звернулась до ВАКС із усім клопотанням про долучення до матеріалів позовної заяви додаткових документів. Тоді ж, колегія суддів з урахуванням позиції учасників судового засідання, постановила ухвалу без оформлення окремого документа, занесену до протоколу судового засідання, якою задовольнила клопотання представника позивача Міністерства юстиції України - Сербiн I.I.

3.6. 18 березня 2026 року до ВАКС надійшло клопотання представника позивача Кржевiна В.М. про витребування доказів, у якому він просив витребувати в Адміністрації Державної прикордонної служби України інформацію про перетин ОСОБА_2 та ОСОБА_1 державного кордону України, лінії розмежування з тимчасово окупованими територіями України за період 2014 - 2026 років. Тоді ж, колегія суддів

ВАКС постановила ухвалу, якою задовольнила це клопотання представника позивача Кржевіна В.М.

На виконання окресленого рішення 25 березня 2026 року до ВАКС надійшов лист-повідомлення Головного центру обробки спеціальної інформації Державної прикордонної служби України від 20 березня 2026 року, у якому зазначено, що відомостей щодо перетину державного кордону України, ліній розмежування з тимчасово окупованою територією України ОСОБА_2 та ОСОБА_1 у період з 08 листопада 2017 року (дата початку зберігання відомостей в базі даних Державної прикордонної служби України) по 20 березня 2026 року (дата формування відповіді на виконання ухвали ВАКС) у базі даних ДПС України не виявлено (т. 4, а.с. 170-172).

3.7. 31 березня та 01 квітня 2026 року до ВАКС надійшли заяви представників третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача ОСОБА_2 та ОСОБА_1 - адвокатів Пеліхоса Є.М. та Ніколаєнка Ю.А. про ознайомлення з матеріалами позовної заяви. Тоді ж відомості щодо Пеліхоса Є.М. та Ніколаєнка Ю.А. було внесено в систему «Електронний суд» та забезпечено можливість ознайомлення з матеріалами позовної заяви (т. 4, а.с. 183-186; 188-190).

3.8. 07 квітня 2026 року до ВАКС надійшло клопотання представника третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача ОСОБА_2 та ОСОБА_1 - адвоката Пеліхоса Є.М. про закриття провадження в частині позовних вимог про стягнення в дохід держави активів, якими ОСОБА_3 володіє опосередковано, через ОСОБА_2 (т. 4, а.с. 205-207).

У своєму клопотанні адвокат Пеліхос Є.М. стверджував, що питання про стягнення у власність держави активів, якими ОСОБА_3 володіє опосередковано через ОСОБА_2 як об'єктів права спільної сумісної власності подружжя, не підлягає розгляду в порядку адміністративного судочинства, оскільки існує остаточне судове рішення - вирок від 05 листопада 2024 року у справі № 127/7951/24 (виконання судового рішення є невід'ємною стадією судового процесу), який передбачає конфіскацію частки у праві спільної власності, яка за наявності підстав має бути визначена під час виконання цього вироку і визначення якої призведе до зміни права спільної сумісної власності на право спільної часткової власності.

3.9. 08 квітня 2026 року до ВАКС надійшло клопотання представника позивача Кржевіна В.М. про долучення до матеріалів позовної заяви додаткових документів (т. 5, а.с. 1-128).

У ході судового засідання 16 квітня 2026 року колегія суддів з урахуванням позиції учасників судового засідання постановила ухвалу без оформлення окремого документа, занесену до протоколу судового засідання, якою задовольнила клопотання представника позивача Міністерства юстиції України - Кржевіна В.М. У порядку ч. 7 ст. 243 КАС України суд після закінчення судового засідання оформив цю ухвалу окремим документом (т. 6, а.с. 111-113).

3.10. 09 квітня 2026 року до ВАКС від представника третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача ОСОБА_1 - адвоката Степ'юка В.С. через систему «Електронний суд» надійшли письмові пояснення (т. 6, а.с. 1-10).

У своїх поясненнях адвокат Степ'юк В.С. зазначив, що:

- земельні ділянки та будівлі торговельно-виставкових комплексів, якими, за твердженням позивача, ОСОБА_3 володіє опосередковано через ОСОБА_1, були набуті ОСОБА_2 на підставі цивільно-правових договорів та у 2014 році відчужені на користь свого сина за договорами дарування. Ці правочини ОСОБА_2 вчинила самостійно, а право власності на зазначене майно було зареєстровано на ОСОБА_1 у встановленому законом порядку. Крім того, позивачем не було надано жодних доказів, які б підтверджували участь відповідача у набутті, відчуженні/управлінні зазначеним майном, зокрема відсутні будь-які довіреності, розпорядження чи інші документи, що могли б свідчити про опосередковане володіння або здійснення ним контролю щодо цих активів. Відтак, твердження позивача про опосередковане володіння відповідачем ОСОБА_3 зазначеними у позовній заяві земельними ділянками та

будівлями торговельно-виставкових комплексів є необґрунтованими та не підтвердженими належними доказами;

- ТОВ «Глоу Рино» було одноособово створено ОСОБА_1, який є кінцевим бенефіціарним власником та керівником. Водночас, будь-які інші особи, у тому числі відповідач ОСОБА_3, не є учасниками цього товариства, не мають корпоративних прав щодо нього, не здійснюють управління, не впливають на прийняття рішень та не мають жодних повноважень щодо його діяльності. Ба більше, з 03 жовтня 2019 року ТОВ «Глоу Рино» перебуває у стані припинення та процедурі ліквідації, а його органи управління діють виключно в межах, необхідних для завершення такої процедури;

- матеріали позовної заяви не містять (1) будь-яких доказів, які б свідчили про номінальний чи фіктивний характер зазначених правочинів, їх удаваність або укладення без наміру створення реальних правових наслідків, (2) довіреностей, розпоряджень, домовленостей чи інших юридичних або фактичних підстав, які б підтверджували збереження за ОСОБА_3 можливості здійснювати контроль або розпорядження належним ОСОБА_1 майном;

- факт родинних відносин між відповідачем ОСОБА_3 та власником майна - ОСОБА_1, як і можливе фінансування придбання активів, не є та не може бути достатньою підставою для висновку про належність такого майна відповідачу ОСОБА_3 або здійснення ним опосередкованого контролю.

Адвокат Степ`юк В.С. наголошував, що доводи позивача є необґрунтованими, не підтверджені належними доказами, ґрунтуються на припущеннях та не відповідають вимогам законодавства, відтак відсутні будь-які правові підстави для застосування санкції у вигляді стягнення активів, якими, за твердженням позивача, ОСОБА_3 володіє опосередковано через ОСОБА_1.

3.11. 14 квітня 2026 року до ВАКС надійшли письмові пояснення представника третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача ОСОБА_2 та ОСОБА_1 - адвоката Пеліхоса Є.М. (т. 6, а.с. 18-56).

У своїх поясненнях адвокат Пеліхос Є.М. зазначив:

(а) щодо доводів позивача про право власності ОСОБА_2 на земельні ділянки, з кадастровими номерами: 1221486200:01:129:0018, 1221486200:01:129:0010, 1221486200:01:129:0013, 1221486200:01:129:0017 та 1221486200:01:129:0019:

- 03 грудня 2010 року окреслені земельні ділянки ОСОБА_2 отримала від ТОВ НВП «Поле» на підставі договору міни, а останнє за цим договором отримало земельну ділянку з кадастровим номером: 1221487200:04:012:0035;

- 06 червня 2011 року ОСОБА_2 уклала з ТОВ НВП «Поле» договір міни, відповідно до якого було проведено обмін земельних ділянок, зокрема, земельну ділянку (1) з кадастровим номером 1221486200:01:129:0018 на земельну ділянку з кадастровим номером 1221486200:01:129:0009, (2) 1221486200:01:129:0010 на земельну ділянку з кадастровим номером 1221486200:01:129:0011, (3) 1221486200:01:129:0017 на земельну ділянку з кадастровим номером 1221486200:01:129:0020, (4) 1221486200:01:129:0019 на земельну ділянку з кадастровим номером 1221486200:01:129:0021, (5) 1221486200:01:129:0013 на земельну ділянку з кадастровим номером 1221486200:01:129:0055. Відтак, позовні вимоги в цій частині не підлягають задоволенню, позаяк зазначені земельні ділянки вибули із власності ОСОБА_2 та не є об'єктами спільної сумісної власності останньої та відповідача ОСОБА_3;

(б) щодо доводів позивача, що відповідач ОСОБА_3 може опосередковано вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження активами, зареєстрованими на ОСОБА_2, позаяк вони набуті останньою після укладенню шлюбу з відповідачем:

- відповідно до свідоцтв на спадщину № 2-4355, № 2-4358, № 2-4362, № 2-4364 від 27 грудня 2007 року ОСОБА_2 отримала від своєї матері ОСОБА_10 у спадок грошові внески з відсотками та компенсаціями, автомобіль ВАЗ 21061, грошові внески з відсотками та компенсаціями, гараж № НОМЕР_7 та земельну ділянку НОМЕР_8 відповідно. Сукупно

розмір зазначеного успадкованого майна ОСОБА_2 становить 422 323,04 грн (357 851,23 грн, 51 090,73 грн, 12 546 грн та 835,08 грн відповідно);

- відповідно до договору купівлі-продажу квартири від 28 липня 2005 року ОСОБА_2 та її малолітні діти: ОСОБА_1 , ОСОБА_11 та ОСОБА_12 продали ОСОБА_13 квартиру АДРЕСА_7 , за ціною 1 038 000 грн. Адвокат Пеліхос Є.М. стверджував, що ця квартира була приватизована родиною, а тому у результаті її відчуження ОСОБА_2 отримала у особисту власність грошові кошти у розмірі 259 500 грн (частка від загального розміру відчуження);

- 06, 07 червня та 05 липня 2013 року земельні ділянки з кадастровими номерами 122148600:11:126:0015, 1221486200:11:126:0023 та 1221486200:11:126:0016 були обміняні ОСОБА_2 на земельні ділянки з кадастровими номерами 1221486200:11:129:0014, 1221486200:01:129:0016 та 1221486200:01:002:0128 відповідно. Крім того, відповідно до зазначених договорів міни, серед іншого, земельні ділянки з кадастровими номерами 122148600:11:126:0015, 1221486200:11:126:0023 та 1221486200:11:126:0016 належали ОСОБА_2 на підставі договорів дарування земельних ділянок від 01 березня, 25 лютого та 01 березня 2005 року відповідно. Відтак, за твердженням адвоката Пеліхоса Є.М., земельні ділянки з кадастровим номером 1221486200:11:129:0014, 1221486200:01:129:0016 та 1221486200:01:002:0128 є об'єктами права особистої власності ОСОБА_2 , позаяк їх було обміняно на подаровані їй земельні ділянки. Ба більше, (1) сукупна вартість цих трьох земельних ділянок становить 210 141 грн, що перебуває у межах сукупного особистого доходу ОСОБА_2 за час перебування у шлюбі, що складає 681 823,04 грн, (2) залишок особистого доходу з урахуванням розрахунків вартості трьох земельних ділянок - 471 682,04 грн. Отже, за твердженням адвоката Пеліхоса Є.М., ОСОБА_2 могла придбати зазначені земельні ділянки за рахунок власних доходів, а також, враховуючи укладення договорів міни, ці земельні ділянки є об'єктами її особистої власності. Тому відповідач ОСОБА_3 не може вчиняти щодо них дії, тотожні за змістом здійснення права розпорядження;

- загальна вартість будівлі та споруди, площа земельної ділянки: 2839 кв.м, яка розташована за адресою: АДРЕСА_3 , становить 15 075,58 грн, що також перебуває у межах сукупного особистого доходу ОСОБА_2 за час перебування у шлюбі;

(с) щодо подарованих ОСОБА_2 земельних ділянок з кадастровими номерами 1221486200:11:126:23, 1221486200:11:126:0015, 1221486200:11:126:0016, 1221486200:01:126:0072, 1221486200:01:126:0189 ОСОБА_1 , а також іншого майна:

- відповідно до договорів купівлі-продажу зазначених земельних ділянок від 22 квітня 2011 року (було придбано одну земельну ділянку) та 20 серпня 2013 року (було придбано чотири земельні ділянки), їх сукупна вартість становить 341 757 грн, а тому, враховуючи особисті доходи ОСОБА_2 та раніше проведені розрахунки (з огляду на вартість будівлі та споруд), залишок особистого доходу ОСОБА_2 склав 114 846,46 грн. Адвокат стверджував, що окреслений залишок особистих доходів було витрачено ОСОБА_2 на купівлю причепу СТЕМА, а також на будівництво торговельно-виставкових комплексів, які згодом були подаровані ОСОБА_1 ;

(d) щодо доходів ОСОБА_2 від здійснення підприємницької діяльності:

- позивач стверджує, що сукупний дохід ОСОБА_2 за період з 1998 року по 2014 рік становить 2 668 824,28 грн (без урахування операцій, пов'язаних з обміном майна). Разом з тим, з 12 грудня 2007 року по 14 травня 2019 року ОСОБА_2 також здійснювала підприємницьку діяльність як фізична особа-підприємиць (надалі - ФОП), дохід якої склав 4 320 036,9 грн. Відтак, за твердженням адвоката Пеліхоса Є.М. , сукупно у період з 1998 року по 2014 рік дохід ОСОБА_2 склав 6 988 681,18 грн, що є суттєво вищим від сукупного доходу відповідача ОСОБА_3 за цей самий період, який склав - 2 354 176,86 грн. Адвокат наголосив, що, попри той факт, що відповідач ОСОБА_3 та ОСОБА_2 перебувають у шлюбі та набули у власність майно, відомості про сукупно вищий дохід останньої не можуть свідчити про можливість впливу ОСОБА_3 на ОСОБА_2 у розрізі розпорядження активами;

(e) щодо майна, якими ОСОБА_3 володіє опосередковано, через ОСОБА_1 :

- позивач стверджував, що ОСОБА_3 може опосередковано вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження щодо належних ОСОБА_1 активів, зокрема, у зв'язку з тим, що переважна більшість належних останньому активів була отримана ним у подарунок від ОСОБА_2 . Проте, ці обставини свідчать про відносини саме ОСОБА_1 з ОСОБА_2 , а не з відповідачем ОСОБА_3 ;

- ОСОБА_1 з 18 грудня 2013 року є ФОП, сукупний дохід якого склав 17 293 697, 94 грн, також він отримав низку активів у порядку спадкування;

- матеріали позовної заяви не містять доказів, які б підтверджували факт виїзду ОСОБА_1 та ОСОБА_2 до РФ або на тимчасово окуповану останньою територію України, що ставить під сумнів твердження позивача про наявність у відповідача ОСОБА_3 можливості розпоряджатися належним ОСОБА_1 майном. Крім того, публікації, які розміщені в мережі Інтернет про дарування ОСОБА_3 квартири у м. Москва ОСОБА_1 , жодним чином не підтверджують зв'язок ОСОБА_3 з активами ОСОБА_1 , які розташовані на території України.

Також адвокат Пеліхос Є.М. у своїх поясненнях навів твердження щодо ТОВ «Глоу Рино», аналогічні тим, що були викладені у поясненнях адвоката Степ'юка В.С. від 09 квітня 2026 року.

3.12. 15 квітня 2026 року до ВАКС надійшло клопотання представника третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача ОСОБА_2 та ОСОБА_1 - адвоката Пеліхоса Є.М. про долучення доказів (т. 6, а.с. 58-78).

У ході судового засідання 23 квітня 2026 року колегія суддів з урахуванням позиції учасників судового засідання, постановила ухвалу без оформлення окремого документа, занесену до протоколу судового засідання, якою задовольнила клопотання адвоката Пеліхоса Є.М.

3.13. У ході судового засідання 16 квітня 2026 року представник позивача Міністерства юстиції України - Кржевін В.М. звернувся до ВАКС із відповіддю на письмові пояснення представників третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача ОСОБА_1 та ОСОБА_2 - адвокатів Степ'юка В.С. та Пеліхоса Є.М. від 09 та 14 квітня 2026 року відповідно (т. 6, а.с. 79-105).

У своїх поясненнях представник позивача Міністерства юстиції України - Кржевін В.М. зазначив:

(а) щодо доводів адвоката Пеліхоса Є.М. про земельні ділянки, які були відчужені ОСОБА_2 на підставі договорів міни на користь ТОВ НВП «Поле»:

- відповідно до відомостей з (1) Державного реєстру речових прав на нерухоме майно земельні ділянки з кадастровими номерами 1221486200:01:129:0018, 1221486200:01:129:0010, 1221486200:01:129:0013, 1221486200:01:129:0017 та 1221486200:01:129:0019 перебувають у власності ОСОБА_2 , (2) Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань власником ТОВ НВП «Поле» була мати відповідача ОСОБА_3 - ОСОБА_14 (т. 1, а.с. 150-152). Відтак, за твердженням представника позивача, попри наявність укладених договорів міни між ТОВ НВП «Поле» та ОСОБА_2 , остання фактично та юридично є власником цих земельних ділянок. Також позивач наголосив, що у ході укладання договорів міни з ТОВ НВП «Поле» відповідач ОСОБА_3 надавав згоду на їх укладення;

(б) щодо доводів адвоката Пеліхоса Є.М. про майно ОСОБА_2 , яке вона отримала в порядку спадкування:

- відповідно до відомостей з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно ОСОБА_2 є власником успадкованого майна, а саме гаража № НОМЕР_7 , який знаходиться за адресою: Дніпропетровська область, м. Дніпро, «ГК «Теплоенергетик». Разом з тим, позивачем не заявлено це майно до стягнення. Також представник позивача наголосив, що відповідно до відомостей з ДПС України, у 2007 році дохід, отриманий ОСОБА_2 внаслідок прийняття майна у спадщину становив 0 грн;

(с) щодо доводів адвоката Пеліхоса Є.М. про отримання ОСОБА_2 доходу у розмірі 259 500 грн у зв'язку з реалізацією 28 липня 2005 року нерухомого майна (квартири):

- зазначені твердження адвоката Пеліхоса Є.М. не узгоджуються з відомостями ДПС України, позаяк у 2005 році ОСОБА_2 не отримувала доходів від реалізації нерухомого майна;

(d) щодо доводів адвоката Пеліхоса Є.М. про набуття у власність ОСОБА_2 будівель та споруд, які розташовані за адресою: АДРЕСА_3 :

- відповідно до відомостей з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, окреслений об'єкт був придбаний ОСОБА_2 07 грудня 2009 року, тобто в період перебування у шлюбі з ОСОБА_3 . Відтак на цей об'єкт розповсюджується право спільної сумісної власності подружжя;

(е) щодо доводів адвоката Пеліхоса Є.М. про наявність у ОСОБА_2 доходів від здійснення підприємницькою діяльності:

- інформація ДПС України щодо ОСОБА_2 не містить відомостей про отримання нею доходів як ФОП. Ба більше, надана адвокатом Пеліхосом Є.М. бухгалтерська довідка підписана безпосередньо ОСОБА_2 та складена іноземною мовою.

Також представник позивача Міністерства юстиції України - Кржевін В.М. у своїх відповідях на пояснення адвокатів Пеліхоса Є.М. та Степ'юка В.С. навіть твердження, аналогічні тим, що були викладені у позовній заяві, зокрема, щодо (1) хронології набуття у власність майна ОСОБА_1 , (2) перебування ОСОБА_1 на території РФ, (3) постійного надання згоди відповідачем ОСОБА_3 у ході укладення ОСОБА_2 різних договорів, які пов'язані з майновими правами подружжя, (4) ТОВ «Глоу Рино», його статутного капіталу та фактичного управління відповідачем ОСОБА_3 .

3.14. 21 квітня 2026 року до ВАКС від представника третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача ОСОБА_1 - адвоката Степ'юка В.С. через систему «Електронний суд» надійшла заява від 20 квітня 2026 року про відвід головуючого судді Сікори К.О. від розгляду матеріалів цієї адміністративної справи (т. 6, а.с. 136-140).

Тоді ж суд у порядку письмового провадження постановив ухвалу, якою заяву адвоката Степ'юка В.С. визнав необґрунтованою та передав її до відділу забезпечення функціонування автоматизованої системи та електронного суду управління документообігу та організаційного забезпечення ВАКС для визначення іншого складу суду у порядку, встановленому ч. 1 ст. 31 КАС України (т. 6, а.с. 143-144).

22 квітня 2026 року суддя ВАКС Задорожна Л.І. постановила ухвалу, якою відмовила у задоволенні заяви представника третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача ОСОБА_1 - адвоката Степ'юка В.С. про відвід головуючого судді Сікори К.О. (т. 6, а.с. 152-154).

3.15. 22 квітня 2026 року до ВАКС надійшло клопотання представника третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо предмету спору, на стороні відповідача ОСОБА_1 , ОСОБА_2 - адвоката Ніколаска Ю.А. про залучення ТОВ НВП «Поле» як третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмету спору, на стороні відповідача (т. 6, а.с. 149-150).

У ході судового засідання 23 квітня 2026 року колегія суддів з урахуванням позиції учасників судового засідання, постановила ухвалу, якою задовольнила це клопотання адвоката Ніколаска Ю.А. та встановила ТОВ НВП «Поле» строк для надання письмових пояснень щодо позову до 12 години 00 хвилин 27 квітня 2026 року (т. 6, а.с. 165-166).

24 квітня 2026 року на виконання цієї ухвали ВАКС, представник позивача Міністерства юстиції України - Серовська Я.М. надіслала відомості (витяг з Єдиного державного реєстру юридичних осіб) щодо ТОВ НВП «Поле» (т. 6, а.с. 167-174).

3.16. 27 квітня 2026 року до ВАКС надійшло клопотання представника позивача Міністерства юстиції України - Серовської Я.М. про долучення додаткових пояснень та документів.

У своїх поясненнях представник позивача Міністерства юстиції України - Серовська Я.М. повідомила, що у зв'язку із залученням ухвалою ВАКС від 23 квітня 2026 року ТОВ НВП «Поле» як третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмету спору, на стороні відповідача, вважала за необхідне повідомити такі обставини:

- (а) 03 грудня 2010 року ОСОБА_2 уклала з ТОВ НВП «ПОЛЕ» договір міни, на підставі якого на користь ОСОБА_2 було відчужено земельні ділянки з кадастровими номерами 1221486200:01:129:0017, 1221486200:01:129:0010, 1221486200:01:129:0018, 1221486200:01:129:0019 та 1221486200:01:129:0013; (б) 06 червня 2011 року ОСОБА_2 та ТОВ НВП «ПОЛЕ» уклали низку договорів міни, на підставі яких ОСОБА_2 відчужила на користь ТОВ НВП «ПОЛЕ» зазначені земельні ділянки, а на її користь було відчужено земельні ділянки з кадастровими номерами 1221486200:01:129:0009, 1221486200:01:129:0011, 1221486200:01:129:0020, 1221486200:01:129:0021 та 1221486200:01:129:0055. Однак, відповідно до інформації з ДРРП, власником усіх зазначених земельних ділянок залишилися ОСОБА_2, окреслені реєстраційні дії у ДРРП були проведені останньою у 2017 році. Крім того, 15 липня 2020 року ці земельні ділянки ОСОБА_2 передала в оренду громадянину США ОСОБА_15;

- (а) з 11 вересня 2012 року по 10 грудня 2013 року - власниками статутного капіталу ТОВ НВП «ПОЛЕ» були ОСОБА_14 (50%) та ОСОБА_2 (50%); (б) з 11 грудня 2013 року по 24 березня 2014 року - власниками статутного капіталу ТОВ НВП «ПОЛЕ» були ТОВ «Гроссуляр» (50%) та ОСОБА_2 (50%); (с) з 25 березня 2014 року - власниками статутного капіталу ТОВ НВП «ПОЛЕ» стали ТОВ «Гроссуляр» (50%) та ТОВ «Айдар Груп» (50%); (д) з листопада 2014 року також відбувалися зміни у складі учасників ТОВ НВП «ПОЛЕ», однак відповідні рішення загальних зборів визнані недійсними Рішенням Господарського суду Дніпропетровської області від 10 грудня 2021 року у справі №910/7375/21; (е) 18 лютого 2022 року у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань відновлено відомості про учасників товариства - ТОВ «Гроссуляр» (з 23 грудня 2019 року власником якого був ОСОБА_1, а з 01 вересня 2020 року - ОСОБА_16) (50%) та ТОВ «Айдар Груп» (з 26 грудня 2019 року 100 % власником статутного капіталу якого є ОСОБА_16) (50%); (ф) до 28 липня 2025 року кінцевим бенефіціарним власником ТОВ НВП «ПОЛЕ» був ОСОБА_16, а з 29 липня 2025 року власником статутного капіталу товариства є ОСОБА_17;

- 15 липня 2020 року між ОСОБА_2 та ОСОБА_30 укладено договір оренди усіх земельних ділянок, право власності на які зареєстроване за ОСОБА_2. Договір укладено строком на 84 місяці, тобто до 15 липня 2027 року. Зазначений договір оренди від імені ОСОБА_2 було підписано ОСОБА_18, яка є довіреною особою сім'ї ОСОБА_1;

- 23 листопада 2020 року ТОВ «Гроссуляр» видано довіреність на ОСОБА_18 із строком дії до 23 листопада 2023 року. Також, 08 вересня 2021 року ОСОБА_19 видано довіреність на ОСОБА_18 із строком дії до 08 вересня 2024 року.

Також представник Серовська Я.М. наголосила, що ОСОБА_15 та ОСОБА_17, які в подальшому стали кінцевими бенефіціарними власниками ТОВ НВП «ПОЛЕ», ще у 2020 році було відомо про те, що вказані земельні ділянки є власністю ОСОБА_2. Однак, попри те, що ці земельні ділянки були зареєстровані за ОСОБА_2 у ДРРП у 2017 році, а також те, що теперішнім та попереднім кінцевим бенефіціарним власникам ТОВ НВП «ПОЛЕ» було відомо про факт існування у ОСОБА_2 права власності на них як мінімум з 15 липня 2020 року, ця юридична особа не робила жодних дій для того, щоб зареєструвати (чи визнати) право власності на такі земельні ділянки за собою.

У ході судового засідання 27 квітня 2026 року колегія суддів з урахуванням позиції учасників судового засідання, постановила ухвалу без оформлення окремого документа, занесену до протоколу судового засідання, якою задовольнила клопотання представника позивача Міністерства юстиції України - Серовської Я.М. про долучення окреслених пояснень та документів до матеріалів позовної заяви.

3.17. 27 квітня 2026 року до ВАКС від представника третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача ТОВ НВП «ПОЛЕ» - Чинник О.В. надійшла заява про продовження процесуального строку для надання пояснень, встановленого ухвалою ВАКС від 23 квітня 2026 року. ОСОБА_17 стверджувала, що встановлений ухвалою ВАКС строк є недостатнім для формування пояснень, позаяк переважна більшість визначеного строку припала на вихідні дні (т. 7, а.с. 7-14).

Тоді ж, у ході судового засідання колегія суддів з урахуванням позиції учасників судового засідання, постановила ухвалу без оформлення окремого документа, занесену до протоколу судового засідання, якою відмовила у задоволенні заяви представника третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача ТОВ НВП «ПОЛЕ» - Чинник О.В.

У порядку ч. 7 ст. 243 КАС України суд після закінчення судового засідання оформив ухвалу, постановлену з приводу питань, зазначених у п. 3.16, 3.17 цього рішення, окремим документом.

3.18. Також у ході судового засідання 27 квітня 2026 року представник позивача Міністерства юстиції України - Кржевін В.М. звернувся до ВАКС із додатковими письмовими поясненнями щодо підстав застосування до відповідача ОСОБА_3 санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції», зокрема, стверджував про наявності двох підстав, передбачених пп. «а» та «в» п. 2 ч. 1 ст. 5-1 Закону України «Про санкції» (т. 7, а.с. 15-17).

3.19. Відповідач ОСОБА_3 не скористався своїм правом на надання відзиву на позовну заяву ні особисто, ні через представника.

IV. Строк розгляду адміністративної справи

4.1. Справа про застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 ЗУ «Про санкції», вирішується колегією у складі трьох суддів ВАКС протягом 30 днів з дня надходження позовної заяви до суду (ч. 4 ст. 283-1 КАС України). Днем подання позовної заяви є день її надходження до суду (ч. 5 ст. 270 КАС України).

Відповідно до штампів вхідної кореспонденції, позовна заява надійшла до ВАКС 24 лютого 2026 року, а судові засідання з її розгляду були призначені судом на 11, 18 березня та 01 квітня 2026 року (резервна дата).

Згідно з ч. 2 ст. 223 КАС України якщо спір, розгляд якого по суті розпочато, не може бути вирішено в даному судовому засіданні, судом може бути оголошено перерву в межах встановлених цим Кодексом строків розгляду справи, тривалість якої визначається відповідно до обставин, що її викликали, з наступною вказівкою про це в рішенні або ухвалі.

4.2. Так, у ході розгляду окресленої справи були оголошені перерви:

- 11 та 18 березня, 09, 16 та 23 квітня 2026 року, зокрема, у зв'язку із закінченням відведеного часу для розгляду матеріалів позовної заяви у ці дні, необхідністю отримання інформації від Адміністрації Державної прикордонної служби України про перетин ОСОБА_2 та ОСОБА_1 державного кордону України, лінії розмежування з тимчасово окупованими територіями України за період 2014 - 2026 років, а також оголошенням повітряної тривоги в м. Києві.

Водночас у період з 19 березня по 31 березня 2026 року судові засідання з розгляду окресленої справи не були призначені судом у зв'язку з перебуванням (1) членів колегії суддів на підготовці суддів ВАКС як суддів першої інстанції в Національній школі суддів України (з 23 по 27 березня 2026 року), головуючого судді Сікори К.О. у відпустці (30 березня 2026 року), а також зайнятістю складу суду в раніше призначених судових засіданнях.

Судове засідання, призначене на 01 квітня 2026 року, не відбулось у зв'язку з перебуванням судді Литвинко Т.В. у відпустці.

На переконання колегії суддів, законодавчо визначений тридцятиденний строк для розгляду цієї справи не зміг би забезпечити повноту і об'єктивність судового розгляду, повноцінну змагальність (можливість подати всі докази, мати достатній час для ознайомлення з ними, ставити питання з приводу доказів, залучити третю особу тощо). Відтак, незважаючи на вихід

суду за межі визначеного законом процесуального строку для розгляду адміністративної справи, її розгляд відбувся в розумний строк із забезпеченням прав учасників процесу та з'ясування всіх обставин справи.

V. Позиції учасників справи

5.1. Представники позивача Міністерства юстиції України - Кржевін В.М., Сербін І.І. та Серовська Я.М. висловили консолідовану позицію, якою (1) підтримали позовні вимоги з підстав, наведених у позовній заяві, просили задовольнити позов у повному обсязі, (2) заперечили проти задоволення клопотання представника третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача ОСОБА_2 та ОСОБА_1 - адвоката Пеліхоса Є.М. про закриття провадження в частині позовних вимог про стягнення в дохід держави активів, якими ОСОБА_3 володіє опосередковано, через ОСОБА_2 .

5.2. Представник третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмету спору, на стороні відповідача, ОСОБА_1 - адвокат Степ`юк В.С. заперечував проти задоволення позову Міністерства юстиції України, а також наголошував на необхідності закриття провадження у справі у частині стягнення активів, якими ОСОБА_3 володіє опосередковано, через ОСОБА_2 .

5.3. Представники третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо предмету спору, на стороні відповідача, ОСОБА_2 , ОСОБА_1 - адвокати Ніколаєнко Ю.А. та Пеліхос Є.М. заперечували проти задоволення позову Міністерства юстиції України.

5.4. Відповідач ОСОБА_3 , треті особи, які не заявляють самостійних вимог, на стороні відповідача: ТОВ «Глоу Рино» та ТОВ НВП «Поле», будучи належним чином та завчасно повідомленими про дату, час та місце розгляду позовної заяви, у судові засідання не прибули, участі своїх представників не забезпечили, причин неявки не повідомили, заяв по суті справи не подали.

Треті особи, які не заявляють самостійних вимог, на стороні відповідача, ОСОБА_2 , ОСОБА_1 , будучи належним чином та завчасно повідомленими про дату, час та місце розгляду позовної заяви, у судові засідання не прибули, причин неявки не повідомили, заяв по суті справи не подали.

5.5. Вирішуючи питання щодо можливості розгляду справи за відсутності відповідача, третіх осіб суд зазначає таке.

Відповідно до положень ч. 3 ст. 268, ч. 5 ст. 283-1 КАС України неприбуття в судові засідання учасника справи та його представника, які були належним чином повідомлені про дату, час та місце розгляду справи (ст. 268 КАС України), не перешкоджає розгляду справи в суді першої інстанції та не може бути підставою для зупинення строків її розгляду, відкладення засідання на інший час чи дату або оголошення перерви в судовому засіданні.

У цьому випадку важливо забезпечити обізнаність учасників провадження про розгляд справи та їхнє належне повідомлення про нього. Ключові принципи, такі як верховенство права та належне здійснення правосуддя, є основоположними елементами права на справедливий суд. Дотримання процесуального механізму належного повідомлення учасників справи є необхідною умовою для забезпечення та реалізації завдань і принципів правосуддя.

Згідно з ч. 1, 2 ст. 268 КАС України у справах, визначених ст. 283-1 цього Кодексу, щодо подання позовної заяви та про дату, час і місце розгляду справи суд негайно повідомляє відповідача та інших учасників справи шляхом направлення тексту повістки до електронного кабінету, а за його відсутності - кур`єром або за відомими суду номерами телефону, факсу, електронною поштою чи іншими технічними засобами зв`язку. Учасник справи вважається належним чином повідомленим про дату, час та місце розгляду справи, визначеної ч. 1 цієї статті, з моменту направлення такого повідомлення працівником суду, про що останній робить відмітку у матеріалах справи, а також з моменту оприлюднення судом на веб-порталі судової влади України відповідної ухвали про відкриття провадження у справі, дати, часу та місця судового розгляду.

У суду станом на день надходження позову та відкриття провадження у справі була відсутня інформація про зареєстровані електронні кабінети відповідача та третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог, на стороні відповідача, що унеможливило направлення тексту повістки в електронній формі із застосуванням Єдиної судової інформаційно-комунікаційної системи.

Окрім того, у зв'язку з військовою агресією РФ проти України та окупації частини території України, АТ «Укрпошта» оголосила про припинення співпраці з поштою РФ, а тому ухвала про відкриття провадження та судові повістки на поштову адресу ОСОБА_3 , ОСОБА_2 , ОСОБА_1 у РФ не надсилалися.

5.6. Враховуючи наведені обставини, суд вважає, що відповідач ОСОБА_3 , треті особи, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача: ОСОБА_2 , ОСОБА_1 , ТОВ «Глоу Рино» належним чином повідомлені як про відкриття провадження у справі, так і про дату, час та місце розгляду справи шляхом:

- публікації ухвали про відкриття провадження у справі від 25 лютого 2026 року на веб-сторінці ВАКС на веб-порталі «Судова влада України» (https://court.gov.ua/storage/portal/hcac/administrative/rulings/991_1705_26_27 лютого 2026 року.pdf). В ухвалі роз'яснено відповідачу право подати відзив на позовну заяву, а третім особам - пояснення щодо суті позовної заяви, роз'яснено наслідки неприбуття у судові засідання, повідомлено про можливість одержання інформації по справі на офіційному веб-порталі «Судова влада України» та про можливість участі в судовому засіданні безпосередньо, через своїх представників або у режимі відеоконференції;

- надсилання ухвали про відкриття провадження у справі та судових повісток на відомі поштові та електронні адреси третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача ТОВ «Глоу Рино» (Дніпропетровська обл., м. Дніпро, просп. Олександра Поля, б. 28а) та на електронну адресу цього товариства: ІНФОРМАЦІЯ_5 та;

- публікації на веб-сторінці ВАКС на веб-порталі «Судова влада України» (https://court.gov.ua/storage/portal/hcac/summons/991_1705_26_06 березня 2026 року.pdf, https://court.gov.ua/storage/portal/hcac/summons/991_1705_26_27 лютого 2026 року.pdf, https://court.gov.ua/storage/portal/hcac/summons/991_1705_26_02 квітня 2026 року.pdf та https://court.gov.ua/storage/portal/hcac/summons/991_1705_26_16 квітня 2026 року.pdf) повістки про виклик у судові засідання відповідача ОСОБА_3 , а також третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача: ОСОБА_2 , ОСОБА_1 , ТОВ «Глоу Рино».

Після задоволення 23 квітня 2026 року колегією суддів клопотання адвоката Ніколаєнка Ю.А. про залучення ТОВ НВП «Поле» як третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмету спору, на стороні відповідача, ВАКС на офіційну електронну адресу (ІНФОРМАЦІЯ_10) товариства направив (1) ухвалу ВАКС від 23 квітня 2026 року, (2) повістку про виклик у судові засідання на 27 квітня 2026 року № 991/1705/26/13333/2026 від 24 квітня 2026 року, (3) копію позовної заяви з доданими до неї документами та письмові пояснення третіх осіб, як не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача. Крім того, 23 квітня 2026 року відомості щодо ТОВ НВП «Поле» були внесені до системи «Електронний суд».

Окрім того, на виконання вимог ч. 2 ст. 161 КАС України позивач надав суду докази надіслання засобами поштового та електронного зв'язку листами з описом вкладення копій позовної заяви та доданих до неї документів відповідачу та третім особам, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача, а також відомості про розміщення цієї інформації на офіційному сайті Міністерства юстиції України та його офіційних сторінках у соціальних мережах (т. 4, а.с. 47-51, 62-66).

Судові повістки, направлені на юридичну адресу ТОВ «Глоу Рино» повернулись у зв'язку з відсутністю адресата (т. 4, а.с. 180, 181).

5.7. Враховуючи викладене, суд констатує, що наразі вжито всіх можливих заходів щодо належного та завчасного повідомлення учасників справи про здійснення ВАКС судового

розгляду цього адміністративного позову, про дату призначеного судового засідання, а також про наслідки неприбуття до суду відповідача та третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог, на стороні відповідача. Суд вважає, що зазначені заходи є достатніми для висновку про належне повідомлення учасників справи.

Цей висновок підтверджується також тим, що треті особи, які не заявляють самостійних вимог, на стороні відповідача, ОСОБА_2 та ОСОБА_1 залучили адвокатів Степ`юка В.С., Пеліхоса Є.М., Ніколаєнка Ю.А. для здійснення свого представництва, а 27 квітня 2026 року до ВАКС від представника ТОВ НВП «ПОЛЕ» - Чинник О.В. надійшла заява про продовження процесуального строку для надання пояснень.

5.8. Відтак, суд вважає за можливе здійснити розгляд цієї адміністративної справи за відсутності відповідача та третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо предмету спору, на стороні відповідача, відповідно до вимог ч. 5 ст. 283-1 КАС України.

Ненадання відзиву та пояснень, неприбуття у судове засідання учасників справи та/чи їх представників не перешкоджає розгляду позовної заяви по суті (ч. 6 ст. 162, ч. 5 ст. 283-1 КАС України). Відповідно до ч. 2 ст. 175 КАС України у разі ненадання відповідачем відзиву у встановлений судом строк без поважних причин, суд вирішує справу за наявними матеріалами.

Справу розглянуто з урахуванням положень ст. 283-1 КАС України.

VI. Мотиви суду

6.1. Заслухавши доводи представників позивача, представників третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача, ОСОБА_1 - адвокатів Степ`юка В.С., Пеліхоса Є.М., Ніколаєнка Ю.А., представників третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача, ОСОБА_2 - адвокатів Пеліхоса Є.М., Ніколаєнка Ю.А., з`ясувавши усі фактичні обставини справи, оцінивши надані докази, що мають значення для вирішення позовної заяви, суд дійшов таких висновків.

6.2. Зміст правовідносин та їх правове регулювання

Санкції є спеціальними економічними та іншими обмежувальними заходами, які застосовуються з метою захисту національних інтересів, національної безпеки, суверенітету і територіальної цілісності України, протидії терористичній діяльності, а також запобігання порушенню, відновлення порушених прав, свобод та законних інтересів громадян України, суспільства та держави (ч. 1 ст. 1 Закону).

Санкції можуть застосовуватися з боку України по відношенню до іноземної держави, іноземної юридичної особи, юридичної особи, яка знаходиться під контролем іноземної юридичної особи чи фізичної особи-нерезидента, до іноземців, осіб без громадянства, суден, повітряних суден, а також суб`єктів, які здійснюють терористичну діяльність (ч. 2 ст. 1 Закону).

Перелік видів санкцій визначений ст. 4 Закону, одним з яких є стягнення в дохід держави активів, що належать фізичній або юридичній особі, а також активів, щодо яких така особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом зі здійсненням права розпорядження ними (п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону).

Зазначена санкція має винятковий характер та може бути застосована лише щодо фізичних та юридичних осіб, які своїми діями створили суттєву загрозу національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України (в тому числі шляхом збройної агресії чи терористичної діяльності) або значною мірою сприяли (в тому числі шляхом фінансування) вчиненню таких дій іншими особами, у тому числі резидентів у розумінні Закону України «Про основні засади примусового вилучення в Україні об`єктів права власності РФ та її резидентів» (ч. 1 ст. 5-1 Закону).

Згідно з приписами абз. 2 ч. 1 ст. 5-1 Закону ця санкція може бути застосована виключно:

1) в період дії правового режиму воєнного стану;

2) за умови, що на відповідну фізичну чи юридичну особу в порядку, визначеному цим Законом, вже накладено санкцію у виді блокування активів.

Підставами для застосування цього виду санкцій є вчинення дій та ухвалення рішень, перелік яких визначений ч. 1 ст. 5-1 Закону. Цей перелік не є вичерпним, втім за своїм характером ці дії та рішення передбачають завдання істотної шкоди національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України, а також суттєве сприяння ним іншим чином (сприяння збройній агресії РФ проти України; фінансування або матеріально-технічне забезпечення діяльності держави-агресора, пов'язаної зі збройною агресією проти України чи окупацією/анексією її територій; інформаційне сприяння тощо).

Зазначена санкція застосовується рішенням ВАКС за позовом центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції.

Таким центральним органом виконавчої влади, відповідно до п. 1 Положення про Міністерство юстиції України, затвердженого постановою КМУ № 228 від 02 липня 2014 року, є Міністерство юстиції України.

6.3. Щодо умов застосування санкції

У зв'язку з військовою агресією РФ проти України Указом Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України № 2402-IX від 24 лютого 2022 року, в Україні з 24 лютого 2022 року введений воєнний стан, який був продовжений з 03 лютого 2026 року строком на 90 діб згідно з Указом Президента України № 40/2026 від 12 січня 2026 року, затвердженим Законом України № № 4757-IX від 14 січня 2026 року.

Отже, станом на теперішній час в Україні діє правовий режим воєнного стану.

Рішенням Ради національної безпеки і оборони від 18 листопада 2023 року до ОСОБА_3 застосовано санкції, серед інших, у виді блокування активів, які тоді ж введені в дію Указом Президента України № 758/2023 від 18 листопада 2023 року. Це рішення та Указ Президента України є чинними, матеріали справи не містять відомостей щодо їх оскарження (т. 1, а.с. 52-53, 103-107).

Викладене свідчить про наявність обох обов'язкових умов для застосування до ОСОБА_3 цього виду санкцій, передбачених абз. 2 ч. 1 ст. 5-1, абз. 2 ч. 3 ст. 6 Закону.

6.4. Щодо підстав для застосування санкції

6.4.1. Дослідивши матеріали, додані до адміністративного позову та пояснень третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача, суд встановив такі обставини.

Відповідач ОСОБА_3 (1) є колишнім народним депутатом ВРУ IV - VII скликань, членом фракції Партії регіонів (з грудня 2012 року), кандидатом на посаду Президента України на позачергових виборах 25 травня 2014 року (зняв свою кандидатуру), (2) перебував на посаді «спікера парламенту» квазідержавних утворень «новоросії» (лнр/днр), створених РФ на території тимчасово окупованих Донецької та Луганської областей (т. 1, а.с. 94-102).

6.4.2. Вирок суду в кримінальному провадженні, ухвала про закриття кримінального провадження і звільнення особи від кримінальної відповідальності або постанова суду у справі про адміністративне правопорушення, які набрали законної сили, є обов'язковими для адміністративного суду, що розглядає справу про правові наслідки дій чи бездіяльності особи, стосовно якої ухвалений вирок, ухвала або постанова суду, лише в питанні, чи мали місце ці дії (бездіяльність) та чи вчинені вони цією особою (ч. 6 ст. 78 КАС України).

Так, вироком Шевченківського районного суду м. Києва від 03 травня 2022 року у справі № 761/11331/16 ОСОБА_3 визнано винуватим у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3 ст. 109 КК України (умисні дії ОСОБА_3, який на момент вчинення кримінального правопорушення був представником влади, і які виразились у публічних закликах до насильницької зміни конституційного ладу та захоплення державної влади, з використанням засобів масової інформації) та ч. 2 ст. 110 КК України (умисні дії ОСОБА_3,

який на момент вчинення кримінального правопорушення був представником влади, і які виразились у публічних закликах до умисних дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України), та призначено йому покарання у виді 12 років позбавлення волі, позбавлення права обіймати виборні посади, посади в органах державної влади та місцевого самоврядування на 3 роки та вирішено звернутись до Президента України з поданням щодо позбавлення державної нагороди обвинуваченого ОСОБА_3 , а саме ордена «За заслуги» III ступеня, яким його нагороджено відповідно до Указу Президента України № 845/2011 від 23 серпня 2011 року. Окреслений вирок набрав законної сили 06 березня 2023 року (т. 1, а.с. 87-93).

Серед іншого, цим вирокком встановлено, що:

«- в період часу з квітня по травень 2014 року, ОСОБА_3 , будучи народним депутатом України та кандидатом на пост Президента України, тобто представником влади, діючи умисно, вчинив публічні заклики до вчинення умисних дій з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, а також публічні заклики до насильницької зміни конституційного ладу з використанням засобів масової інформації;

- 28 жовтня 2012 року ОСОБА_3 було обрано народним депутатом України від Партії Регіонів, а 12 грудня 2012 року він набув повноважень народного депутата України Верховної Ради України VII скликання;

- ОСОБА_3 , будучи за своїми політичними переконаннями активним прихильником проросійської політики на території України, підтримував та пропагував ідею внесення змін до Конституції України, зокрема щодо визнання російської мови другою державною мовою, схвалював анексію російською федерацією частини території України - АРК та публічно проголошував ідеї щодо посилення регіональної влади, розширення її повноважень, через створення на південному сході України нового державного утворення «республіка новоросія»;

- ОСОБА_3 розробив злочинний план, який полягав у зміні меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, а саме відокремлення: Донецької, Луганської, Херсонської, Одеської, Миколаївської, Запорізької, Дніпропетровської та Харківської областей, а також, з метою насильницької зміни, повалення конституційного ладу України використав засоби масової інформації для досягнення своєї мети та розповсюджував твердження, що (1) діюча влада є нелегітимною, націоналістичною та фашистською за своєю суттю; (2) працівників міліції та учасників акцій протесту на Майдані Незалежності у м. Києві 18 - 20 лютого 2014 року розстрілювали снайпери за вказівками лідерів опозиції; (3) анексія РФ частини території України - це вільний вибір мешканців півострову, які не хотіли разом жити з «бандерівцями» та «фашистами», а тому єдиним порятунком для громадян України є вихід зі складу України та створення самостійної держави з подальшим приєднанням до російської федерації;

- у квітні - травні 2014 року ОСОБА_3 прийняв участь у зборах проросійськи-налаштованих громадян України, які проходили у будівлі Донецької обласної державної адміністрації, де публічно проголошував заклики до активних дій, спрямованих на насильницьку зміну та повалення конституційного ладу, а також до зміни меж території України шляхом визнання самопроголошених Донецької та Луганської «народних республік» та легалізації цих дій шляхом організації проведення незаконних референдумів на території цих областей;

- 26 червня 2014 року на територіях Луганської та Донецької областей, контрольованих проросійськи-налаштованими громадянами, було проголошено так званий Союз народних республік. Спікером парламенту новоствореного Союзу обрано ОСОБА_3 , а 15 липня 2014 року парламентом Союзу перейменовано незаконне політичне об'єднання в новоросію;

- 04 квітня 2014 року ОСОБА_3 проголошував публічні заклики до вчинення умисних дій, з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, а саме: «...я считаю, что эти выборы как и

действующая власть нелегитимны...», «...федерализация - это способ сохранить Украину, а не разделить...»;

- 11 квітня 2014 року ОСОБА_3 (1) у присутності прихильників самопроголошеної «днр» проголосив публічні заклики до вчинення умисних дій, з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом визнання існування цієї республіки, (2) перебуваючи у м. Дніпропетровську під час проведення прес-конференції, проголосив публічні заклики до вчинення умисних дій, з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, а саме: «...должны понимать, что референдум - это средство, а конечная цель - это две вещи: это два государственных языка, это большие полномочия местных советов... То что называют федерализацией...»; «Правильно проводить президентские выборы после внесения изменений в конституцию, государственный язык, федерализация»;

- 13 квітня, 06 та 12 травня 2014 року ОСОБА_3 під час надання інтерв'ю за допомогою програми «Скуре» ведучому новин російського телеканалу «россия 24» проголосив публічні заклики до вчинення умисних дій, з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, а саме: (1) «Люди поддержали идею объединить протестные движения, чтобы были единые цели, единые требования. Создать координационный совет, помогать друг другу. Я вчера был с теми же идеями в Луганске, позавчера в Донецке. Везде люди горячо поддерживают, потому что требования у всех примерно одинаковые...»; «Русский язык, федерализация и амнистия бойцам беркута, альфа и всем задержанным», (2) «Координационный совет юго-востока будет обращаться ко всем остальным регионам юго-востока с тем, чтобы они прошли по той же процедуре, и образовать новое федеративное образование - республику новороссию», (3) «Следующий этап - это поскольку мы проголосовали или проголосуем, Центризбирком должен объявить суверенитет - это образование республик, я так думаю, что это должны принимать решение Народные советы, но это будет Федеративная республика Новороссия, мы очень надеемся, что количество субъектов не будет ограничиваться Донецкой и Луганской областью». Окресленими висловлюваннями ОСОБА_3 спонукав до виходу зі складу України її окремих областей, а саме: Донецької, Луганської, Херсонської, Одеської, Миколаївської, Запорізької, Дніпропетровської та Харківської областей, що призвело до створення підґрунтя для ескалації громадянського конфлікту, поширення сепаратистських настроїв, розпалювання ворожнечі всередині країни і загрози територіальній цілісності та недоторканності України.

- ОСОБА_3 приймав активну участь спільно з російськими «військовими» у антилюдських заходах, прикриваючись «благодійною» місією у формі псевдодопомоги мешканцям Київської області у час коли російські «військові» в цей момент знищували все живе на території України».

Окрім цього вироком Вінницького міського суду Вінницької області від 05 листопада 2024 року у справі № 127/7951/24 ОСОБА_3 визнано винуватим у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 110-2 КК України (фінансування дій, вчинених з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, вчинених повторно, з корисливих мотивів) та призначено покарання у виді 8 років позбавлення волі з позбавленням права обіймати посади в правоохоронних органах, органах державної влади та місцевого самоврядування будь-яких рівнів строком на 3 роки, з конфіскацією всього майна, яке йому належить. Окреслений вирок набрав законної сили 06 грудня 2024 року (т. 1, а.с. 114-130).

Серед іншого, цим вироком встановлено, що:

«- ОСОБА_3 , у зв'язку із переховуванням від органів досудового розслідування у інших кримінальних провадженнях з 16 червня 2014 року виїхав за межі території України та до теперішнього часу на підконтрольній державній владі території Україні не перебуває;

- ОСОБА_3 , маючи проросійську політичну позицію, українофобні ідеологічні та корисливі мотиви, прийняв рішення про фінансування дій воєнізованих формувань окупаційної влади на території АР Крим, які протиправно порушили територіальну цілісність України в межах установлених кордонів та захопили державну владу на території АР Крим. Установлено, що до 2014 ОСОБА_3 через підконтрольні комерційні структури придбав нерухоме майно, на базі якого на окупованій території АР Крим ним було створено ряд підприємств, які він незаконно зареєстрував за російським законодавством, зокрема (1) 20 листопада 2014 року було зареєстровано ООО «Санаторий Кирова», учасниками якого є ОСОБА_3 та його дружина - ОСОБА_2 , (2) 22 січня 2021 року створено ЧУ «Музей «Усадьба княгини Н.А. Барятинской», засновником якого є ООО «Санаторий Кирова» 100 %. Директором названої юридичної особи призначено ОСОБА_3 ;

- ОСОБА_3 , забезпечуючи охорону належного йому майна, надавав збройним та воєнізованим формуванням окупаційної влади РФ фінансові ресурси;

- ОСОБА_3 , усвідомлюючи, що незаконно створені на території АР Крим воєнізовані і збройні формування російської федерації приймали участь у вчиненні дій з метою незаконної зміни меж території та державного кордону України, а також забезпечують окупаційний режим на вказаній території, умисно, з корисливою метою, бажаючи сприяти такій діяльності через надання фінансових ресурсів, створив протиправний механізм їх фінансування шляхом передачі грошових коштів під виглядом: господарських операцій з оплати послуг охорони майна, належного йому прямо та опосередковано через підконтрольні юридичні особи, що незаконно зареєстровані ним на території АР Крим;

- 20 квітня та 15 травня 2021 року та 19 вересня 2022 року ОСОБА_3 як директор ЧУ «Музей «Усадьба Княгини Н.А.Барятинской» та ООО «Санаторий Кирова» уклав договори (1) № 83150413091 від 20 квітня 2021 року із т.зв. «Федеральное государственное унитарное предприятие «Охрана» Федеральной службы войск национальной гвардии российской федерации (ФГУП «Охрана» росгвардии) про виконання робіт з монтажу (пуско-налагоджування) технічних засобів охорони тривожної сигналізації за адресою: АДРЕСА_15, відповідно розділу 6 «Вартість робіт і порядок розрахунків» вартість робіт складає 51 178,91 російських рублів....., (2) № 83110413240 від 15 травня 2021 року із т.зв. «Федеральное государственное унитарное предприятие «Охрана» Федеральной службы войск национальной гвардии российской федерации (ФГУП «Охрана» росгвардии) про виконання робіт з технічного обслуговування комплексу технічних засобів охорони ЧУ «Музей» «Усадьба Княгини Н.А.Барятинской» за адресою: АДРЕСА_15 на суму 1449,4 російські рублі, (3) № 83150417045 від 19 вересня 2022 року із т.зв. «Федеральное государственное унитарное предприятие «Охрана» Федеральной службы войск национальной гвардии российской федерации (ФГУП «Охрана» росгвардии) про виконання робіт з монтажу (пуско-налагоджування) технічних засобів охорони тривожної сигналізації за адресою: АДРЕСА_15, та перерахував грошові кошти, що становлять вартість відповідних робіт у сумі 35693,36 російських рублів. Обумовлені договорами кошти були перераховані ОСОБА_3 на рахунок т.зв. «Федеральное государственное унитарное предприятие «Охрана» Федеральной службы войск национальной гвардии российской федерации (ФГУП «Охрана» росгвардии)».

Отже, такі підстави застосування до ОСОБА_3 санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону, як:

1) сприяння збройній агресії проти України, окупації/анексії території, яка відповідно до Конституції України входить до складу України, зокрема шляхом здійснення публічних закликів (1) до умисних дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України у порушення порядку, встановленого Конституцією України, (2) до насильницької зміни конституційного ладу та захоплення державної влади, з використанням засобів масової інформації (пп. «а» п. 2 ч. 1 ст. 5-1 Закону);

2) інформаційне сприяння вчиненню дій або ухваленню рішень, зазначених у п. 1 ч. 1 ст. 5-1 Закону, зокрема шляхом організації, фінансування та безпосереднього здійснення публічних дій, спрямованих на спонукання до збройної агресії проти України, глорифікацію осіб, які здійснювали збройну агресію проти України, підтримання політики держави-агресора щодо невизнання права Українського народу на самоідентифікацію та самовизначення, викривлення уявлення про самобутність Українського народу та його прагнення до незалежності, що реалізується через поширення фальшивих ідеологем, в основі яких лежить завідомо хибне та маніпулятивне ототожнення українського патріотизму з «нацизмом» чи іншими людиноненависницькими ідеологіями; розпалювання ненависті до Українського народу, його культури, державної мови, національної ідентичності (пп. «в» п. 2 ч. 1 ст. 5-1 Закону),

а також факт виїзду відповідача з 16 червня 2014 року за межі території України, - не потребують повторного дослідження та оцінки, позаяк вже були встановлені вироками Шевченківського районного суду м. Києва від 05 березня 2022 року у справі №761/11331/16-к та Вінницького міського суду Вінницької області від 05 листопада 2024 року у справі № 127/7951/24, які набрали законної сили.

6.4.3. Також відповідач ОСОБА_3 поширював російську антиукраїнську пропаганду у різноманітних ЗМІ, а саме:

(а) на сайті відео-хостингу «YouTube», а саме на каналі «ІНФОРМАЦІЯ_16» 10 березня 2023 року було розміщено відеозапис під назвою «ІНФОРМАЦІЯ_11», в якому зафіксовано інтерв'ю ОСОБА_3, який на запитання ведучої повідомляв: (1) «*Меня россия приютила, поэтому каким-то особым образом критиковать россию мне очень сложно..., русские убивают русских и это всё не очень хорошо...*» (час запису 02:13); (2) «*...но я почитал, в чём меня обвиняют и написал у себя в Телеграмм канале «Со всеми обвинениями согласен». Я, действительно, преступно призывал к федерализации (это начало, 2014 год), я выступал за силовой разгон майдана. Меня там обвиняют в том, что я требовал и выступал за то, чтобы русский был вторым государственным языком. Я действительно это делал, я собирал, подписи, я выступал по телевидению. Меня обвинили в том, что я был одним из организаторов референдума, который был на Донбассе, это действительно так и есть, я горжусь этим. И как бы я мог поручать юристам включаться в процесс и доказывать, что я этого не делал, если я это действительно всё делал?»* (час запису 22:45); (3) «*... Как можно было из русского народа, у которого общая история, общая родня и всё остальное, получить такую ситуацию, когда мы сейчас друг друга убиваем?...*» (час запису 24:55); (4) «*... Когда Соединённые Штаты пришли и начали проводить свою политику, перед ними стояла задача вообще невероятная: нет сторонников, нет людей, нет никого, население, российское фактически, русское население (украинский язык, русский, какая разница?) и это надо было создать антироссийскую сторону...*» (час запису 25:33) - з наведеного вбачається, що відповідач ОСОБА_3 підтверджує той факт, що він вчиняв дії, що шкодять національній безпеці України, викривлював уявлення про самобутність українського народу, заперечував самостійність України у прийнятті нею геополітичних рішень, пов'язаних із її безпекою, а також перекладав з РФ на Україну відповідальність за продовження повномасштабного вторгнення РФ на територію України і визнавав вчинення ним дій, направлених на шкоду національному суверенітету України (т. 1, а.с. 131, т. 4, а.с. 46);

(б) на власному каналі у месенджері «Telegram» (ІНФОРМАЦІЯ_12) ОСОБА_3 розміщував проросійські та антиукраїнські публікації, зокрема: (1) «*От всей души поздравляю Вас с историческим событием- референдумом о вхождении в состав российской федерации! Пусть этот день ознаменует начало этапа процветания, благополучия и мирного неба!..... Конечно, поздравляю всех наших военнослужащих и добровольцев на фронтах. Именно от вас сейчас зависит наше общее будущее, наша победа в ваших руках и мы в вас верим.....Поздравляю моих друзей и соратников, вместе с которыми мы начинали русскую весну, с кем проводили на Донбассе первый референдум..... Поздравления сегодняшним сотрудникам ВГА, депутатам парламента новороссии, депутатам днр и лнр, добровольцам и волонтерам....Это наш с Вами праздник!»* (публікація від 23 вересня 2022 року), (2) ІНФОРМАЦІЯ_1 ОСОБА_3 поширив публікацію з каналу «ІНФОРМАЦІЯ_17», в якій

заперечується відмінність між українським та російським народами і поширюється заклик щодо знищення «українства»: «...*На Украине живут исключительно русские люди или бывшие русские люди, сделанные украинцами посредством политики этноцида последние лет сто.... Жители Харькова вообще ничем не отличаются от жителей Белгорода, а Мариупольцы от дончан. Ничем вообще. Просто кого-то не впихнули украинизироваться на Украину, а куда-то не пришла русская армия в 2014 году... Идёт война русских за достоинство, единство и свободу. И за то, чтобы освободить русских временно существующей Украины от морока украинства. Это лечение...*»; (3) ІНФОРМАЦІЯ_1 ОСОБА_3 поширив публікації з каналу «ІНФОРМАЦІЯ_13», в якій повторюється російська пропагандистська позиція щодо єдності українського та російського народів: «...*русские и украинцы - один народ, единое целое.... Мы пришли к этим людям с ясным и недвусмысленным посланием: мы с Вами - единое целое. Мы пришли ради Вас и воюем здесь за Вас. Если нарушат базовую установку о том, что граждане Украины есть с нами один народ, и ради этого народа мы проливаем кровь наших воинов, то становится вообще непонятно, чего все ради? Если же опираться на идею президента, что русские граждане Украины одно с нами, то мы должны признаться себе, что это часть разделенного русского народа, не по своей воле попавшего в тяжелейшие геополитические и бытовые условия. русский народ де-факто и частично де-юре является государствообразующим народом России, таким народом, без которого Россия не может существовать. Соответственно любой урожденный русский человек в любой части света единственным своим домом может считать только Россию...*»; (4) 24 серпня 2024 року ОСОБА_3 розмістив публікацію із закликами вступу до лав збройних сил РФ (т. 1, а.с. 132-135);

(с) на сайті відео-хостингу «Youtube», а саме на каналі «ОСОБА_3» 08 травня 2025 року було розміщено відеозапис під назвою: «ІНФОРМАЦІЯ_18», в якому Відповідач власноруч зафіксував свою присутність у місті Москва. У цьому відеозаписі відповідач вказує наступне: «*С праздником победы всех. Мы победим.*» (т. 1, а.с. 141, т. 4, а.с. 46).

Зі змісту окреслених публікацій вбачається, що вони містять (1) публічні заклики відповідача до зміни меж території/державного кордону України, ознаки формування у невизначеного кола осіб єдиної суспільної думки щодо необхідності прийняття такого рішення і його правильності, (2) публічні заклики до підтримки дій держави-агресора РФ, а також її збройних формувань та окупаційних адміністрацій, (3) ознаки розпалювання національної ворожнечі та ненависті, (4) ознаки приниження національної честі та гідності, (5) ознаки виправдовування збройної агресії Російської Федерації проти України, розпочатої у 2014 році, у тому числі шляхом представлення збройної агресії Російської Федерації проти України як внутрішнього громадянського конфлікту, виправдовування тимчасової окупації частини території України.

Відтак, колегія суддів констатує, що ОСОБА_3 як до 24 травня 2022 року (дата набрання чинності Законом № 2257-IX), так і після суттєво сприяв вчиненню дій та ухваленню рішень, зазначених у п. 1 ч. 1 ст. 5-1 Закону (сприяння збройній агресії проти України, окупації/анексії території, яка відповідно до Конституції України входить до складу України; інформаційне сприяння вчиненню дій або ухваленню рішень, зазначених у п. 1 ч. 1 ст. 5-1 Закону), що є підставою для застосування санкції у виді стягнення активів в дохід держави у відповідності до пп. «а», «в» п. 2 ч. 1 ст. 5-1 ЗУ «Про санкції».

Слід зауважити, що і у приватному спілкуванні ОСОБА_3 висловлювався на користь втрати Україною незалежності, її входження у склад Російської Федерації, образливо та зневажливо згадував воїнів ЗСУ (т. 2, а.с. 51, 73).

6.4.4. Відповідно до витягу з Державного реєстру санкцій від 13 лютого 2026 року відповідач ОСОБА_3 є громадянином РФ та України (т. 1, а.с. 50).

Разом з тим, відповідно до відомостей з ДМС України від 20 березня 2026 року, Офісу Президента України Указом Президента України № 782/2025 від 14 жовтня 2025 року ОСОБА_3 був позбавлений громадянства України (т. 5, а.с. 6, 10).

З наведеного вбачається, що станом на час розгляду цієї позовної заяви відповідач ОСОБА_3 не є громадянином України.

VII. Щодо активів, які підлягають стягненню у дохід держави

7.1. Загальні міркування

7.1.1. Закон окремо не визначає змісту категорії «активи», втім, у чинному законодавстві це поняття має сталий характер, визначений низкою законодавчих актів (Податковий кодекс України, ЗУ «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» тощо). У цілому, під активами розуміється майно, майнові та немайнові права, кошти в національній та іноземній валютах, цінні папери тощо.

Позовні вимоги стосуються нерухомого майна (будівель та земельних ділянок), а також корпоративних прав, та у повній мірі охоплюються законодавчим визначенням активів.

7.1.2. Саме визначення цього виду санкції диференціює активи, які підлягають стягненню в дохід держави:

- активи, що належать фізичній особі;
- активи, щодо яких особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними.

Отже, законодавець розмежував активи на ті, що належать підсанкційній особі, та ті, що їй не належать, проте мають з нею певний зв'язок. Вочевидь, останні можуть належати на праві власності іншій особі, втім, це не виключає можливість їх стягнення на підставі Закону.

Зміст права власності, визначений ч. 1 ст. 317 ЦК України, полягає у реалізації власником трьох правомочностей: володіння, користування та розпорядження.

Згідно з усталеною практикою застосування цих складових у сфері цивільно-правових відносин їх можна визначити таким чином:

- право володіння - це можливість фактичного панування над річчю, утримання її у сфері свого господарювання;
- право користування - можливість власника вилучати з речі її корисні властивості відповідно до її призначення, одержувати плоди і доходи;
- право розпорядження - можливість власника визначати фактичну та юридичну долю речі: передавати її іншим особам у власність чи тимчасове володіння і користування, незалежно від того, яким чином ця можливість формалізована і чи формалізована вона взагалі.

Також не має значення, чи є такі можливості безпосередніми, чи опосередковані іншими суб'єктами. Зокрема, такі дії можуть вчинятися як безпосередньо, так і через інших фізичних чи юридичних осіб. Йдеться про ситуації, коли особа контролює певне майно через неформалізоване право розпорядження ним шляхом фактичної можливості визначення долі цього майна.

7.2. Щодо переліку активів, якими ОСОБА 3 володіє опосередковано, через ОСОБА 2.

7.2.1. Відповідач ОСОБА_3 перебуває у шлюбі з третьою особою, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача: ОСОБА_2 (ІНФОРМАЦІЯ_2, РНОКПП НОМЕР_2), що підтверджується інформацією з Державного реєстру актів цивільного стану, актовий запис № 492 від 22 жовтня 1994 року (т. 1, а.с. 142-144). Матеріали справи не містять доказів того, що станом на дату розгляду позовної заяви шлюб між ОСОБА_2 та ОСОБА_3 розірваний.

Крім того, колегія суддів враховує надані позивачем відомості з (мовою оригіналу) «Єдиного державного реєстру юридических лиц», відповідно до яких відповідач ОСОБА_3 та ОСОБА_2 на тимчасового окупованій РФ території спільно володіють частками в статутному капіталі ТОВ «САНАТОРИЙ КИРОВА» (ІПН: 9103010511, ОДРН: 1149102087683), що свідчить про продовження відносин (включно і сімейних) ОСОБА_3 та ОСОБА_2 після повномасштабного вторгнення РФ на територію України (т. 4, а.с. 123-153).

У матеріалах кримінального провадження, внесеного 30 січня 2023 року до ЄРДР за № 22023020000000038, наявний протокол огляду листування ОСОБА_3 та ОСОБА_24, яке містить фотознімок відповідача та його дружини - ОСОБА_2 (т. 2, а.с. 137).

Також позивач надав скрін-шоти з особистої сторінки ОСОБА_3 з мережі «Facebook», де у пості від 07 січня 2016 року розміщено фото відповідача та інших осіб, зокрема і ОСОБА_2 з підписом (мовою оригіналу) «Моя семья. Встречали этот Новый год, как и прошлый - всей семьей» (т. 5, а.с. 12).

З системного аналізу вказаних доказів колегія суддів доходить висновку про те, що станом на 07 січня 2016 року (дата публікації фото відповідачем у мережі «Facebook») та на 11 вересня 2022 року (дата листування з протоколу огляду документа), відповідач і ОСОБА_2 підтримували близькі сімейні стосунки і проживали однією родиною. Ця обставина не була спростована у ході розгляду адміністративної справи.

У контексті можливості оцінки матеріалів досудового розслідування для встановлення обставин у межах адміністративної справи колегія суддів посилається на усталену практику АП ВАКС, зокрема у постанові від 27 червня 2024 року по справі № 991/11220/23 АП ВАКС висувала, що (1) матеріали кримінального провадження, досудове розслідування у якому здійснюють слідчі СБУ, були отримані разом із дозволом на їх розголошення в обсязі, необхідному для забезпечення ефективної реалізації державної політики та стягнення в дохід держави майна, (2) КАС України не містить заборони використання матеріалів кримінального провадження при розгляді цієї категорії справ, і що (3) надані позивачем документи були отримані в межах встановленої законодавством процедури.

7.2.2. Відповідно до відомостей з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та Реєстру прав власності на нерухоме майно, Державного реєстру Іпотек, Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна, ОСОБА_2 на праві власності належить таке майно:

- будівлі та споруди, площа земельної ділянки: 2839 кв.м., загальна вартість нерухомого майна: 15 075, 58 грн, адреса нерухомого майна: АДРЕСА_3 (реєстраційний номер майна: 24797945) (т.3, а.с. 81);

- земельна ділянка, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0018, загальна площа: 4.6588 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада. Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 1367844712214) (т. 3, а.с. 5-6);

- земельна ділянка, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0010, загальна площа: 4.6605 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада. Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 1367809312214) (т. 3, а.с. 3-4);

- земельна ділянка, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0013, загальна площа: 4.662 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада. Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 1368033612214) (т. 3, а.с. 9-10);

- земельна ділянка, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0017, загальна площа: 5.31 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада. Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 1367756912214) (т. 3, а.с. 1-2);

- земельна ділянка, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0019, загальна площа: 4.7091 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада. Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 1368064012214) (т. 3, а.с. 7-8);

- земельна ділянка, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0009, загальна площа: 4.57 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса

нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада. Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 1321017612214) (т.3, а.с. 15-16);

- земельна ділянка, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0011, загальна площа: 4.66 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада. Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 1321072712214) (т.3, а.с. 21-22);

- земельна ділянка, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0020, загальна площа: 5.24 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада. Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 1320908912214) (т.3, а.с. 27-28);

- земельна ділянка, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0021, загальна площа: 5.17 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада. Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 1320484212214) (т. 3, а.с. 33-34);

- земельна ділянка, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0055, загальна площа: 4.7739 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада. Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 1320949712214) (т. 3, а.с. 39-40);

- земельна ділянка, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0014, загальна площа: 4.66 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада. Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 77597712214) (т. 3, а.с. 45-46);

- земельна ділянка, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0016, загальна площа: 5.23 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада. Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 76593612214) (т. 3, а.с. 51-52);

- земельна ділянка, пай 48'-6, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0025, загальна площа: 4.78 га, склад угідь: Вид угіддя: рілля, Площа (га): 4.78, Дата державної реєстрації земельної ділянки: 31 серпня 2005 року, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада. Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 178795912214) (т. 3, а.с. 57-58);

- земельна ділянка, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0029, загальна площа: 4.76 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада. Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 176514312214) (т. 3, а.с. 63-64);

- земельна ділянка, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0030, загальна площа: 4.66 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада. Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 97722512214) (т.3, а.с. 69-70);

- земельна ділянка, кадастровий номер: 1221486200:01:002:0128, загальна площа: 4.66 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада. Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 97224412214) (т. 3, а.с. 75-76).

Також, ОСОБА_2 володіє причепом STEMA 2008 року випуску, номер та серія знака: НОМЕР_4 , свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу № НОМЕР_5 , дата реєстрації: 10 жовтня 2008 року, VIN: НОМЕР_6 , що підтверджується листами Головного сервісного центру Міністерства внутрішніх справ України № 31/33824-31726-2024 від 29 жовтня 2024 року та № 31/8024-5130-2026 від 10 березня 2026 року.

Всі наведені активи набуті подружжям ОСОБА_2 упродовж шлюбу. Так, всі земельні ділянки були набуті ОСОБА_2 на підставі договорів міни, укладених у 2010, 2011, 2013 роках. Майже всі договори міни, укладені ОСОБА_2 містять позначку про укладення договорів за згоди її чоловіка ОСОБА_3 (відповідача) (т. 3, а.с. 11-14; 17-20; 23-26; 29-32; 35-38; 41-44; 59-62; 65-68, 71-74).

Лише три договори міни не містять такого застереження, а саме договори міни з ОСОБА_26 від 07 червня 2013 року (т. 3, а.с. 47-50), ОСОБА_27 від 05 липня 2013 року (т. 3, а.с. 77-80), ОСОБА_28 від 06 червня 2013 року (т. 3, а.с. 53-56).

Однак ця обставина не переконує колегію суддів у тому, що ці 3 земельні ділянки є предметом права особистої приватної власності ОСОБА_2 і мають принципово інший статус ніж ті, що були набуті зі згоди відповідача, з наступних підстав.

З Державного реєстру речових прав на нерухоме майно щодо всіх 16 земельних ділянок убачається, що ОСОБА_2 15 липня 2020 року уклала з громадянином США договір оренди земельних ділянок, строком дії до 15 липня 2027 року, розмір орендної плати 800,00 грн на рік за 1 га орендованої земельної ділянки. Копія договору також наявні у матеріалах справи (т. 6, а.с. 194-197). З наведеного убачається, що подружжя ОСОБА_2 принаймні з 2020 року отримує дохід від надання у платне користування земельних ділянок, які з огляду на їх розташування становлять єдиний масив (с. Новоолександрівка) незалежно від того, набуті ці ділянки за згоди чоловіка, або за відсутності такої. Наведене дозволяє суду дійти переконливого висновку про те, що відповідач, опосередковано, через дружину, визначає долю всього цього нерухомого майна, попри належність дружині на праві приватної власності 3 земельних ділянок з 16.

Щодо титулу права власності на причіп СТЕМА і будівлі та споруди, за адресою АДРЕСА_3, то з додатків до позову убачається, що причіп був зареєстрований 10 жовтня 2008 року, а нерухоме майно було набуто ОСОБА_2 на підставі договору купівлі-продажу від 07 грудня 2009 року, тобто під час перебування у шлюбі з відповідачем (т. 3, а.с. 81, 87). Колегії суддів не надано жодних доказів того, що окреслене майно не є предметом спільної сумісної власності подружжя.

Наведене спростовує версію адвоката Пеліхоса Є.М. про те, що ОСОБА_2 володіла майном, належним їй на праві особистої власності, і саме за рахунок такого майна і доходів внаслідок низки правочинів набула право власності на зареєстровані на нею активи.

Твердження адвоката Пеліхоса Є.М. про те, що вартість трьох земельних ділянок 1221486200:11:126:0015, 1221486200:11:126:0023, 1221486200:11:126:0016 (щодо міни яких відповідач не надавав згоди), становить 210 141,00 грн, отже вони могли бути набуті ОСОБА_2 за рахунок її особистих коштів, суперечать фактичним обставинам справи, адже ці земельні ділянки були набуті нею на підставі договору дарування, отже безоплатно. Ба більше, у подальшому ці земельні ділянки, серед іншого, ОСОБА_2 подарувала ОСОБА_1 і ці правочини були вчинені за згодою відповідача ОСОБА_3.

Документи, отримані з Головного управління ДПС у Дніпропетровській області підтверджують доходи ФОП ОСОБА_2 за 2012 (370 000,00 грн.), 2013 (999 400,00 грн.) та I півріччя 2014 років (750 000,00 грн.) (т. 6, а.с. 66-70). Разом з тим, зазначені доходи не могли бути використані для набуття земельних ділянок, будівель і споруд та причіпу, позаяк:

- причіп набутий у 2008 році;
- будівлі і споруди набуті у 2009 році;
- 16 земельних ділянок набуті у 2010, 2011, 2013 роках за наслідком укладення договорів міни, предметом яких з боку ОСОБА_2 також були земельні ділянки, набуті ще раніше;
- 5 земельних ділянок і 3 будівлі, розташовані у м. Дніпро, які зараз зареєстровані за ОСОБА_1 як отриманий від матері подарунок, також були набуті ОСОБА_2 у 2013-2014 роках;
- сума успадкованих ОСОБА_2 коштів була вочевидь недостатньою для вчинення нею самостійно таких обородок.

Отже, представники третьої особи ОСОБА_2 не представили колегії суддів альтернативної послідовної версії, яка б переконала суд у набутті частини чи всіх об'єктів, що є предметом позову, ОСОБА_2 за рахунок її особистих заощаджень.

7.2.3. Цивільне право визначає правовий режим майна, набутого подружжям за час шлюбу. Воно належить дружині та чоловікові на праві спільної сумісної власності незалежно від того, що один з них не мав з поважної причини (навчання, ведення домашнього господарства, догляд за дітьми, хвороба тощо) самостійного заробітку (доходу) (ст. 60 СК України).

Зміст права спільної сумісної власності визначений ст. 369 ЦК України та передбачає, що розпорядження майном, що є у спільній сумісній власності, здійснюється за згодою всіх співвласників, якщо інше не встановлено законом.

У разі вчинення одним із співвласників правочину щодо розпорядження спільним майном вважається, що він вчинений за згодою всіх співвласників, якщо інше не встановлено законом.

7.2.4. Таким чином, зміст права спільної сумісної власності охоплює можливість прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними, а тому майно, набуте ОСОБА_2 у період шлюбу з ОСОБА_3, охоплюється визначенням п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону та може бути стягнуто в дохід держави за наявності відповідних підстав. Крім того, ні відповідачем, ні третіми особами не надано доказів визнання такого майна особистою приватною власністю ОСОБА_2.

7.3. Щодо належності земельних ділянок з кадастровими номерами 1221486200:01:129:0018, 1221486200:01:129:0010, 1221486200:01:129:0017, 1221486200:01:129:0019, 1221486200:01:129:0013 ТОВ НВП «Поле», попри наявні відомості з ДРПІ, що право власності на них належить ОСОБА_2.

Оцінюючи доводи адвоката Пеліхоса Є.М. в цій частині колегія суддів виходить з такого.

Цивільні права та обов'язки виникають із дій осіб, що передбачені актами цивільного законодавства, а також із дій осіб, що не передбачені цими актами, але за аналогією породжують цивільні права та обов'язки. У випадках, установлених актами цивільного законодавства, цивільні права та обов'язки виникають безпосередньо з актів органів державної влади, органів влади Автономної Республіки Крим або органів місцевого самоврядування (ч. 1, 4 ст. 11 ЦК України).

Правом власності є право особи на річ (майно), яке вона здійснює відповідно до закону за своєю волею, незалежно від волі інших осіб (ч. 1 ст. 316 ЦК України).

У ст. 328 ЦК України визначено презумпцію правомірності набуття права власності. Право власності набувається на підставах, що не заборонені законом, зокрема із правочинів. Право власності вважається набутим правомірно, якщо інше прямо не впливає із закону або незаконність набуття права власності не встановлена судом.

Відповідно до ст. 328 ЦК України набуття права власності - це певний юридичний склад, з яким закон пов'язує виникнення в особи суб'єктивного права власності на певні об'єкти,

Так, згідно зі статтею 182 ЦК України (у редакції, чинній станом на 06 червня 2011 року - дата укладення п'ятих договорів міни між ОСОБА_2 та ТОВ НВП «Поле») право власності та інші речові права на нерухомі речі, обмеження цих прав, їх виникнення, перехід і припинення підлягають державній реєстрації.

У постанові від 04 липня 2018 року у справі № 653/1096/16-ц Велика Палата Верховного Суду зазначила, що для цілей визначення наявності в особи права володіння нерухомим майном застосовується принцип реєстраційного підтвердження володіння, який полягає в тому, що особа, яка зареєструвала право власності на об'єкт нерухомості, набуває щодо нього всі повноваження власника, визначені в ч. 1 ст. 317 ЦК України, у тому числі й право володіння.

Відповідно до ч. 1 ст. 2 ЗУ «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» державна реєстрація речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень - офіційне визнання і підтвердження державою фактів виникнення, переходу або припинення прав на

нерухоме майно, обтяження таких прав шляхом внесення відповідного запису до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно.

Частина 1 статті 3 ЗУ «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» визначала принципи державної реєстрації, відповідно до яких, державна реєстрація прав є обов'язковою. Інформація про права на нерухоме майно та їх обтяження підлягає внесенню до Державного реєстру прав.

У 2011 році (коли, як стверджує адвокат Пеліхос Є.М. власником зазначених земельних ділянок стало ТОВ НВП «Поле») законодавство, яким було врегульовано порядок оформлення речових прав на нерухоме майно, проходило трансформацію, проте зі збереженням законодавцем загальних вимог щодо обов'язковості здійснення державної реєстрації речового права, тобто визнання його завершальною стадією юридичного складу набуття особою права власності на нерухоме майно.

Колегією суддів встановлено, що адвокат Пеліхос Є.М., стверджуючи про можливий перехід права власності на зазначені ділянки ТОВ НВП «Поле» ще у 2011 році, не надав доказів вчинення останнім на момент розгляду ВАКС цього адміністративного позову передбаченого чинним законодавством комплексу послідовних юридично значимих дій з оформлення відповідного речового права, які б свідчили про завершення юридичного складу набуття повноважень власника земельних ділянок, тоді як відповідно до наданих позивачем відомостей з ДРРП, власником окреслених земельних ділянок є ОСОБА_2 .

Колегія суддів наголошує, що запроваджений державою інститут санкцій не передбачає вирішення, зокрема у межах розгляду ВАКС адміністративного позову Міністерства юстиції України до підсанкційної особи, ймовірного цивільного спору про право власності з огляду на принципово інший предмет доказування - наявність або відсутність підстав для стягнення вже існуючих активів, а не встановлення фактів, що мають юридичне значення для виникнення права власності у минулому (п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону «Про санкції»).

Спроба адвоката Пеліхоса Є.М. нав'язати суду думку про наявність ймовірного цивільного спору між ТОВ НВП «Поле» та ОСОБА_2 , є нічим іншим як намаганням зменшити коло майна, яке підлягає стягненню у межах цієї справи.

Крім того, у контексті окресленого питання, на переконання колегії суддів, є слушними твердження представників позивача Серовської Я.М. та Крежевіна В.М. щодо певного зв'язку родини ОСОБА_1 з ТОВ НВП «Поле» (його власниками протягом усього періоду його діяльності, зокрема з моменту його заснування) та громадянином США ОСОБА_19 , які зазначені у п. 3.16 цього рішення. Зокрема, беззаперечними фактами є (1) тривалий період перебування ОСОБА_30 у складі засновників ТОВ НВП «Поле», яке свого часу було засноване матір'ю та дружиною відповідача ОСОБА_3 - ОСОБА_14 та ОСОБА_2 , (2) здача в оренду ОСОБА_2 належних їй земельних ділянок ОСОБА_31 , (3) спільний представник (довірена особа) родини ОСОБА_2 , ОСОБА_30 та пов'язаних з ним суб'єктів господарювання - ОСОБА_18 .

Також поза увагою суду не може залишитись та обставина, що принаймні з 2020 року ОСОБА_2 використовує ці земельні ділянки і отримує від ОСОБА_32 дохід від передачі їх в оренду. Зазначена обставина не могла залишитись поза відома законних представників ТОВ НВП «Поле».

У жодному разі не констатує наявності або відсутності спору про право власності на земельні ділянки, суд зауважує, що представники третіх осіб не надали доказів існування такого спору по суті; навіть після отримання ухвали про залучення ТОВ НВП «Поле» у якості третьої особи представник останнього замість повідомлення про потенційний спір та належність саме ТОВ НВП «Поле» зазначених земельних ділянок (що вочевидь не вимагає значного часу) звернувся до суду з клопотанням про продовження строку надання письмових пояснень, а в судові засідання не прибув.

Наведене переконує суд у тому, що ОСОБА_3 опосередковано володіє активами, якими у різні періоди часу номінально володіли ОСОБА_2 , ОСОБА_1 та ТОВ НВП «Поле».

7.4. Щодо переліку активів, якими ОСОБА 3 володіє опосередковано, через ОСОБА 1

7.4.1. ОСОБА_1 (ІНФОРМАЦІЯ_3 , РНОКПП: НОМЕР_3) є сином відповідача ОСОБА_3 та ОСОБА_2 , що підтверджується витягом з Державного реєстру актів цивільного стану громадян щодо актового запису про народження № 714 від 27 червня 1995 року (т. 1, а.с. 145-148).

За твердженням позивача, ОСОБА_1 більше десяти років не перетинав кордон України, окреслений факт у ході судового засідання також підтвердив представник останнього - адвокат Степ'юк В.С. Цей факт також підтверджується листом Головного центру обробки спеціальної інформації Державної прикордонної служби України від 20 березня 2026 року (т. 4, а.с. 170).

Крім того, відповідно до (1) публікації «ІНФОРМАЦІЯ_6» від 05 лютого 2014 року, розміщеній на сайті «Еспресо» (ІНФОРМАЦІЯ_7) та публікації «ІНФОРМАЦІЯ_8» від 05 лютого 2014 року, розміщеній на сайті «Українська Правда» (ІНФОРМАЦІЯ_14), ОСОБА_1 у 2014 році, у віці 18 років, закінчив британську школу Chigwell School и вступив в британський університет Durham University, (2) ухвали слідчого судді Саксаганського районного суду м. Кривого Рогу Дніпропетровської області від 20 січня 2023 року у справі № 214/3959/22, за словами представника потерпілого у справі, ОСОБА_1 , останній з 2014 року жодного разу не перетинав кордон України, навчався за кордоном; (3) інформації з особистої сторінки ОСОБА_1 у соціальній мережі «Facebook» ОСОБА_3 проживає у м. Москва, РФ. Згадки про проживання в Україні відсутні, (4) відомостей зі статті (мовою оригіналу) «ІНФОРМАЦІЯ_15», яку 19 лютого 2020 року опубліковано на сайті «КОМПРОМАТ» (<https://comproamat01.group>), зокрема, зазначено таке: - «Первый и последний спикер парламента новороссии ОСОБА_3 приобрел элитную недвижимость в Москве за \$3 млн и стал господрядчиком столичной мэрии.....В октябре 2014 года покинувший Киев ОСОБА_3 создал в россии «Союз беженцев Украины». Спустя два месяца, 29 декабря, ОСОБА_1 (так зовут сына политика-беженца) купил в москве дорогую квартиру в ЖК «Итальянский Квартал» (АДРЕСА_13)....На тот момент ОСОБА_1 было 19 лет. Но у него откуда-то появились средства на роскошное жилье. Еще спустя три года недвижимость по договору дарения отойдет уже самому ОСОБА_3 -старшему. Согласно имеющейся у «Метлы» выписке из ЕГРН, это произошло 26 декабря 2017 года...К тому времени парламент Новороссии, во главе которого успел побывать ОСОБА_3, уже прекратил свое существование...Площадь квартиры ОСОБА_1 - 215 кв. м. Ее рыночная стоимость - около 200 млн руб. Источники поинтересовались у ОСОБА_3 , были ли у его семьи легальные средства на покупку элитного жилья. «Я был достаточно богатый человек до переворота. Стоимость моего бизнеса превышала пятьдесят миллионов долларов. Поэтому на одну квартиру в Москве я точно заработал», - заверил он» (т. 3, а.с. 88-116).

Вказана адреса (АДРЕСА_14) також фігурує у матеріалах кримінального провадження, внесеного 30 січня 2023 року до ЄРДР за № 22023020000000038. Так, зі змісту протоколу огляду документів (листування ОСОБА_3 та ОСОБА_24) убачається, що відповідач станом на 22 березня, 30 серпня 2022 року перебуває у Москві, проживає за цією адресою (т. 2, а.с. 18-19, 21, 117-118).

А вислови відповідача у статті (мовою оригіналу) «ІНФОРМАЦІЯ_15» (Я был достаточно богатый человек... Стоимость моего бизнеса Я точно заработал) свідчать про те, що у сімейній системі ОСОБА_1 провідна роль у здобутті матеріальних ресурсів для забезпечення благополуччя родини відводилась саме відповідачу, і аж ніяк не дружині і сину. Ба більше, придбання квартири і реєстрація її на сина підтверджує поширену у родині ОСОБА_1 практику оформлення цінного майна на членів родини.

7.4.2. Протягом листопада - грудня 2014 року ОСОБА_1 отримав у власність (дарунок) від своєї матері - ОСОБА_2 низку об'єктів нерухомого майна на підставі договорів дарування.

Так, відповідно до відомостей з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та Реєстру прав власності на нерухоме майно, Державного реєстру Іпотек, Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна, ОСОБА_1 на праві власності належать:

- земельна ділянка, кадастровий номер: 1221486200:11:126:0023, цільове призначення: 01.05 для садівництва, загальна площа: 0.0949 га, підстава виникнення права власності: договір дарування земельної ділянки № 467 від 05 грудня 2014 року (дарувальник: ОСОБА_2), адреса нерухомого майна: АДРЕСА_4 (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 76684612214). Відповідно до зазначеного договору дарування, окреслене нерухоме майно оцінювалось у сумі 1675, 92 грн (т. 3, а.с. 134-142);

- земельна ділянка, кадастровий номер: 1221486200:11:126:0015, цільове призначення: 01.05 для садівництва, загальна площа: 0.0962 га, підстава виникнення права власності: договір дарування земельної № 460 від 04 грудня 2014 року (дарувальник: ОСОБА_2), адреса нерухомого майна: АДРЕСА_4 (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 77462112214) Відповідно до зазначеного договору дарування, окреслене нерухоме майно оцінювалось у сумі 1698,88 грн (т. 3, а.с. 116-124);

- земельна ділянка, кадастровий номер: 1221486200:11:126:0016, цільове призначення: 01.05 для садівництва, загальна площа: 0.096 га, підстава виникнення права власності: договір дарування земельної ділянки № 470 від 05 грудня 2014 року (дарувальник: ОСОБА_2), адреса нерухомого майна: АДРЕСА_4 (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 97347512214). Відповідно до зазначеного договору дарування, окреслене нерухоме майно оцінювалось у сумі 1695,35 грн (т. 3, а.с. 125-132);

- земельна ділянка, кадастровий номер: 1221486200:01:126:0072, цільове призначення: 01.05 для садівництва, загальна площа: 0.0844 га, підстава виникнення права власності: договір дарування земельної ділянки № 463 від 04 грудня 2014 року (дарувальник: ОСОБА_2), адреса нерухомого майна: АДРЕСА_4 (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 97831812214). Відповідно до договору купівлі-продажу від 20 серпня 2013 року, на підставі якого право власності на це нерухоме майно отримала ОСОБА_2, його вартість становить 43 247, 00 грн (т. 3, а.с. 143-149);

- земельна ділянка, кадастровий номер: 1221486200:01:126:0189, цільове призначення: для ведення особистого селянського господарства, загальна площа: 2 га, підстава виникнення права власності: договір дарування земельної ділянки № 678 від 29 листопада 2014 року (дарувальник: ОСОБА_2), адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р-н., с/рада. Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 514670912214). Відповідно до зазначеного договору дарування, окреслене нерухоме майно оцінювалось у сумі 38 355,42 грн (т. 3, а.с. 150-159).

З наведеного вбачається, що протягом листопада-грудня 2014 року ОСОБА_2 на підставі договорів дарування передала ОСОБА_1 у власність п'ять земельних ділянок загальною вартістю 86 672,57 грн. Крім того, наведені активи були набуті подружжям ОСОБА_2 упродовж шлюбу, а потім подаровані ОСОБА_1 за згодою ОСОБА_3, окреслені відомості відображені у відповідних договорах купівлі-продажу та дарування.

Варто зауважити, від імені ОСОБА_1 та ОСОБА_2 діяли представники, довіреності на яких були видані та посвідчені у Великій Британії та РФ (м. Москва), відповідно.

Також колегія суддів враховує, що земельні ділянки, які знаходяться у власності ОСОБА_1, отримані на підставі договорів дарування, укладених з ОСОБА_2, мають адресу садового товариства «РОСИНКА» (код ЄДРПОУ: 25721901, адреса: 52072, Дніпропетровська обл., Дніпровський р-н, село Старі Кодаци), у період існування якого його керівником та представником був відповідач ОСОБА_3 (т. 3, а.с. 203-209).

7.4.3. Крім того, відповідно до відомостей з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та Реєстру прав власності на нерухоме майно, Державного реєстру Іпотек, Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна, ОСОБА_1 на праві власності також належать будівлі торговельно-виставкового комплексу, а саме:

- будівля, торговельно-виставковий комплекс, загальна площа: 73.6 кв.м., опис: Літ. А-2 будівля торговельно-виставкового комплексу, загальною площею 73,6 кв.м., підстава виникнення права власності: договір дарування № 429 від 21 листопада 2014 року

(дарувальник: ОСОБА_2), адреса нерухомого майна: АДРЕСА_5 (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 214840012101). Відповідно до зазначеного договору дарування, окреслене нерухоме майно оцінювалось у сумі 652 210, 00 грн (т. 3, а.с. 160-163; а.с. 214-218);

- будівля, торговельно-виставковий комплекс, загальна площа: 73,2 кв.м., опис: Літ. А-2 будівля торговельно-виставкового комплексу, загальною площею 73,2 кв.м., підстава виникнення права власності: договір дарування № 411 від 18 листопада 2014 року (дарувальник: ОСОБА_2), адреса нерухомого майна: АДРЕСА_5 (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 215099412101). Відповідно до зазначеного договору дарування, окреслене нерухоме майно оцінювалось у сумі 648 670, 00 грн (т. 3, а.с. 164-167; а.с. 219-223);

- будівля, торговельно-виставковий комплекс, загальна площа: 31,4 кв.м., опис: Літ. А-1 будівля торговельно-виставкового комплексу, загальною площею 31,4 кв.м., підстава виникнення права власності: договір дарування № 426 від 21 листопада 2014 року (дарувальник: ОСОБА_2), адреса нерухомого майна: АДРЕСА_6 (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 215158712101). Відповідно до зазначеного договору дарування, окреслене нерухоме майно оцінювалось у сумі 278 250, 00 грн (т. 3, а.с. 168-171; а.с. 224-228).

З наведеного вбачається, що у листопаді 2014 року ОСОБА_2 на підставі договорів дарування передала ОСОБА_1 у власність три будівлі торговельно-виставкових комплексів загальною вартістю 1 579 130, 00 грн. Крім того, наведені активи були набуті подружжям ОСОБА_2 упродовж шлюбу, а потім подаровані ОСОБА_1 за згодою ОСОБА_3 , окреслені відомості відображені у відповідних договорах дарування.

Згода ОСОБА_3 на укладення дружиною і сином договорів дарування, як і довіреність від дружини на укладення договорів була посвідчена нотаріусом у м. Москва.

7.4.4. Колегія суддів враховує той факт, що передача майна на підставі договорів дарування відбулася після внесення відповідача ОСОБА_3 до санкційних списків Ради Європи та після надання згоди ВРУ на притягнення до кримінальної відповідальності ОСОБА_3 відповідно до постанови ВРУ № 1305-VII від 03 червня 2014 року (т. 3, а.с. 229).

Також обізнаність відповідача ОСОБА_3 щодо надання ВРУ згоди на притягнення його до кримінальної відповідальності підтверджується дослідженням у ході судового засідання відеозаписом, розміщеним 03 червня 2014 року на каналі інформаційного агентства «Громадське» на сайті відеохостингу «YouTube» під назвою «ІНФОРМАЦІЯ_9» (т. 3, а.с. 229-1; т. 4, а.с. 46).

7.4.5. 25 листопада 2019 року між ОСОБА_2 та ОСОБА_1 було укладено договір позики, відповідно до якого, ОСОБА_2 (Позикодавець) передала у власність ОСОБА_1 (Позичальник) грошові кошти у розмірі 3 000 000 грн на строк до 25 листопада 2024 року. При цьому, відповідно до п. 4 договору, при порушенні Позичальником терміну, встановленого для повернення позики, Позичальник в забезпечення свого зобов'язання відповідає усім своїм майном (т. 3, а.с. 230-231).

23 грудня 2019 року ОСОБА_2 (Іпотекодержатель) та ОСОБА_1 (Іпотекодавець) уклали договір іпотеки № 1515. Відповідно до п.1 цього договору, Іпотекодавець, з метою забезпечення повного виконання зобов'язання, зазначеного у п.2 цього договору, передає в іпотеку Іпотекодержателю нерухоме майно, а саме: (а) Будівля торговельно-виставкового комплексу № 22К, що знаходиться за адресою: АДРЕСА_8 ; (б) Будівля торговельно-виставкового комплексу № 24Д, що знаходиться за адресою: АДРЕСА_8 ; (с) Будівля торговельно-виставкового комплексу № 20К, що знаходиться за адресою: АДРЕСА_8; (d) Квартира АДРЕСА_9 (т. 3, а.с. 232-237).

Прикметно, що будівлі торговельно-виставкового комплексу № 20К, 22К та 24Д у листопаді 2014 року ОСОБА_2 подарувала своєму сину ОСОБА_1 , за 5 років уклала з ним договір позики, а ще за місяць з метою забезпечення виконання ОСОБА_1 своїх зобов'язань за договором позики уклала з останнім договір іпотеки.

18 червня 2020 року ОСОБА_2 звернулася із заявою № 77 АГ 4121114 до нотаріуса Фаст Л.Д., у якій просила зняти іпотеку та арешт з квартири АДРЕСА_9 , в зв'язку з частковим

виконанням зобов'язання. Окреслена заява була посвідчена Бегічевим О.В. , нотаріусом м. Москва, РФ (т. 3, а.с. 238).

За тиждень цю квартиру було відчужено ОСОБА_1 на підставі договору купівлі-продажу від 25 червня 2020 року за ціною 491 700 грн.

Відповідно до інформації, наданої Державною податковою службою листом № 4053/5/99-00-08-02-01-05 від 21 березня 2024 року, в період з 2005 по 2022 роки ОСОБА_1 не мав доходів, отриманих внаслідок власної трудової діяльності, а переважна більшість доходів ОСОБА_1 була отримана внаслідок прийняття в дарунок майна, а також його відчуження, загальна сума доходу за окреслений період склала - 26 961 002,87 грн (т. 4, а.с. 11-12).

Кількість і характер правочинів, відповідно до яких переходили права на об'єкти нерухомості від ОСОБА_2 до ОСОБА_1, час їх вчинення та накладення обтяження на нерухоме майно не можуть приховати того факту, що окреслена низка правочинів стала вчинятись у 2014 році - після Революції гідності, окупації частини Донецької та Луганської області, анексії Криму, потрапляння відповідача 12 травня 2014 року, 16 вересня 2015 року у санкційні списки Ради Європи, України, відповідно.

Отже, на переконання колегії суддів, єдиною можливою причиною вчинення цих операцій було вуалювання факту володіння відповідачем цим нерухомим майном через спробу створити враження про добросовісність набуття його сином ОСОБА_1 такого майна і одночасне намагання забезпечити їх збереження від можливих конфіскації, спеціальної конфіскації, стягнення шляхом накладення обтяження у вигляді іпотеки.

Принагідно суд зауважує, що твердження про потрапляння відповідача 31 грудня 2020 року до санкційних списків Сполученого Королівства Великої Британії і Північної Ірландії не підтверджується матеріалами, доданими до позовної заяви, позаяк вони викладені іноземною мовою та не забезпечені перекладом (т. 1, а.с. 72-77).

7.4.6. Відповідно до інформації з ЄДР, ОСОБА_1 є власником 100 % частки статутного капіталу ТОВ «Глоу Рино» (код ЄДРПОУ: 43198486) (т. 4, а.с. 17-24).

ТОВ «Глоу Рино» було засновано ОСОБА_1 відповідно до рішення учасника від 28 серпня 2019 року № 28/08/2019. Пунктом 2 цього рішення передбачено, що 100% частки ТОВ «Глоу Рино» загальною вартістю 1 250 000 грн було складено за рахунок внеску ОСОБА_1 у вигляді належного йому нерухомого майна, а саме: (1) Будівля торговельно-виставкового комплексу (літ А-2) площею 73,6 кв.м., що знаходиться за адресою: АДРЕСА_5 ; (2) Будівля торговельно-виставкового комплексу (літ А-2) площею 73,2 кв.м., що знаходиться за адресою: АДРЕСА_10 ; (3) Будівля торговельно-виставкового комплексу (літ А-1) площею 31,4 кв.м., що знаходиться за адресою: АДРЕСА_6 ; (4) Квартира площею 44 кв.м., що знаходиться за адресою: АДРЕСА_11 ; (5) Квартира площею 93,6 кв.м., що знаходиться за адресою: АДРЕСА_12 (т. 4, а.с. 25-26). З рішення учасника також убачається, що від імені ОСОБА_1 діяла представник, довіреність на яку була видана ОСОБА_1 у м. Москва.

Водночас, відповідно до відомостей з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та Реєстру прав власності на нерухоме майно, Державного реєстру Іпотек, Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна квартира, (а) що знаходиться за адресою: АДРЕСА_12 була набута подружжям ОСОБА_2 упродовж шлюбу, а потім подарована ОСОБА_1 на підставі договору дарування № 448 від 28 листопада 2014 року, та відчужена останнім на підставі договору купівлі-продажу від 22 серпня 2019 року, (б) що знаходиться за адресою: АДРЕСА_11 була придбана 19 грудня 2013 року ОСОБА_1 у ОСОБА_14, яка є матір'ю відповідача ОСОБА_3 та відчужена на підставі договору купівлі-продажу від 25 червня 2019 року.

Тобто на момент формування статутного капіталу цього товариства 2 з 5 об'єктів нерухомості вже не належали ОСОБА_1, а 3 інші - за 4 місяці були передані в іпотеку ОСОБА_2 з метою забезпечення виконання ОСОБА_1 договору позики.

З наведеного вбачається, що переважну більшість статутного капіталу ТОВ «Глоу Рино» складало майно (торговельно-виставковий комплексу № 20К, 22К та 24Д, а також квартири), які у листопаді 2014 року ОСОБА_2 подарувала своєму сину ОСОБА_1 за згоди ОСОБА_3 .

Наведені обставини також переконують суд у тому, що формування статутного капіталу ТОВ «Глоу Рино» за рахунок нерухомого майна, подарованого ОСОБА_2 . ОСОБА_1 та забезпеченого у подальшому на користь ОСОБА_2 іпотекою, також було одним із способів убезпечити активи від можливої конфіскації та/або стягнення.

Щодо належності ТОВ «Глоу Рино» виключно ОСОБА_1 ця обставина також не переконує колегію суддів у тому, що відповідач ОСОБА_3 не може вчиняти дії щодо корпоративних прав у цьому Товаристві з огляду на вищевказані обставини формування статутного капіталу та відсутності у матеріалах провадження будь-яких доказів проведення ОСОБА_1 успішної бізнес-діяльності.

З документів, отриманих від Головного управління ДПС у Дніпропетровській області, вбачається, що ФОП ОСОБА_1 отримував доходи з 2022 по 3 квартал 2025 року (т.6, а.с. 71-78), в той час як майно він набув у 2014 році, а ТОВ «Глоу Рино» зареєстрував у 2019 році, сформувавши статутний капітал за рахунок подарованого матір`ю зі згоди відповідача майна. Отже, відомості про доходи, одержані ФОП ОСОБА_1 , є неналежними доказами у контексті доведення отримання ним доходів для придбання майна, тим більше що воно все було набуто шляхом отримання його у дар.

7.5. У контексті прямого або опосередкованого вчинення дій, тотожних за змістом здійсненню права розпорядження щодо діяльності юридичних осіб суд враховує, що відповідно до положень абз. 6 ст. 1 Закону України «Про захист економічної конкуренції» під контролем розуміється можливість однієї чи декількох юридичних та/або фізичних осіб чинити вирішальний вплив на господарську діяльність суб`єкта господарювання чи його частини, який здійснюється безпосередньо або через інших осіб, зокрема завдяки: праву володіння чи користування всіма активами чи їх значною частиною; праву, яке забезпечує вирішальний вплив на формування складу, результати голосування та рішення органів управління суб`єкта господарювання; укладенню договорів і контрактів, які дають можливість визначати умови господарської діяльності, давати обов`язкові до виконання вказівки або виконувати функції органу управління суб`єкта господарювання; заміщенню посади керівника, заступника керівника спостережної ради, правління, іншого наглядового чи виконавчого органу суб`єкта господарювання особою, яка вже обіймає одну чи кілька із зазначених посад в інших суб`єктах господарювання; обійманню більше половини посад членів спостережної ради, правління, інших наглядових чи виконавчих органів суб`єкта господарювання особами, які вже обіймають одну чи кілька із зазначених посад в іншому суб`єкті господарювання. Пов`язаними особами є юридичні та/або фізичні особи, які спільно або узгоджено здійснюють господарську діяльність, у тому числі спільно або узгоджено чинять вплив на господарську діяльність суб`єкта господарювання. Зокрема, пов`язаними фізичними особами вважаються такі, які є подружжям, батьками та дітьми, братами та (або) сестрами.

Враховуючи той факт, що набуте ОСОБА_1 майно (активи) по суті є подарунками його матері ОСОБА_2 та батька - відповідача ОСОБА_3 , який безпосередньо надавав дозвіл на ці правочини, а статутний капітал ТОВ «Глоу Рино» фактично складається із цього ж подарованого йому майна, існують підстави стверджувати, що відповідач відіграє активну роль у діяльності цього товариства, а також має можливість прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними, а тому майно, набуте ОСОБА_1 , охоплюється визначенням п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону та може бути стягнуто в дохід держави.

VIII. Щодо стандарту доведення

Частина 6 статті 283-1 КАС України передбачає, що суд ухвалює рішення на користь тієї сторони, сукупність доказів якої є більш переконливою порівняно із сукупністю доказів іншої сторони.

ВАКС сформував сталу позицію щодо застосування у справах про застосування санкції у виді стягнення активів стандарту доказування «переваги більш вагомих доказів» (preponderance of the evidence) або так званий баланс імовірностей (balance of probabilities). Зокрема, тягар доведення факту вважається виконаним, якщо на підставі поданих доказів можна зробити висновок, що факт швидше мав місце, ніж ні. При цьому зазначений стандарт доказування включає необхідність співставлення судом доказів, які надають позивач і відповідач. Тобто необхідно не просто надати достатньо доказів для підтвердження певної обставини, а надати саме ту їх кількість, яка зможе переважити доводи протилежної сторони судового процесу.

Зі ст. 42 КАС України вбачається, що сторонами є позивач і відповідач, але не треті особи. У цьому контексті колегія суддів зауважує, що від відповідача ОСОБА_3 не надійшло ні заяви по суті справи, ні будь-яких доказів. Іншими словами, сторона відповідача не надала жодних доказів, які б суд міг співставити з доказами позивача.

Разом з тим, колегія суддів вважала за необхідне оцінити версії представників третіх осіб та надані ними докази, що і було послідовно здійснено по мірі викладу обставин, встановлених судом у цьому провадженні.

Так, надані учасниками справи документи свідчать, що:

- майно, титульним власником якого є ОСОБА_2, має режим спільної сумісної власності, отже відповідач має можливість розпоряджатись ним опосередковано. Ба більше, версія адвоката Степ'юка В.С. про те, що зазначене майно є особистою власністю ОСОБА_2 не підтверджується матеріалами провадження;

- систематичні дії зі зміни режиму і титульного власника майна, яке наразі зареєстроване за ОСОБА_1, час вчинення цих обробок дозволяє оцінити їх як такі, що спрямовані на унеможливлення застосування санкцій щодо цього майна;

- матеріали справи не дозволяють дійти висновку, що ОСОБА_1 та ОСОБА_2 до застосування або після застосування санкцій до відповідача здійснювали успішну, окрему від ОСОБА_3 бізнес-діяльність, отримували прибутки, які можна було б відокремити від діяльності підприємств, які він у публічному просторі пов'язував з собою, або від реалізації майна, яке також пов'язане з ОСОБА_3.

Поза увагою суду не залишається вислів ОСОБА_3 у приватному спілкуванні зі ОСОБА_24 від 10 жовтня 2022 року *«Но я здесь все потеряю. У меня останется только квартира в Москве»* (т. 2, а.с. 189).

IX. Оцінка доводів третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору

9.1. Щодо недопустимості доказів та неможливості їх використання

Відповідно до ч. 1 ст. 72 КАС України доказами в адміністративному судочинстві є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи.

Докази у адміністративному судочинстві мають відповідати стандартам належності (ст. 73 КАС України), допустимості (ст. 74 КАС України) та достовірності (ст. 75 КАС України). У сукупності докази, а підставі яких можна встановити дійсні обставини справи, є достовірними (ст. 75 КАС України).

Суд не бере до уваги докази, які одержані з порушенням порядку, встановленого законом. Обставини справи, які за законом мають бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватися іншими засобами доказування (ст. 74 КАС України).

У ході розгляду адміністративної справи представники третіх осіб висловили думку про недопустимість:

- доказів, викладених російською мовою (матеріалів за результатами проведення НСРД, електронних доказів - інтерв'ю відповідача тощо);

- електронних доказів з платформи Youtube - через порушення правил платформи щодо заборони скачування контенту.

Колегія суддів критично оцінює доводи щодо недопустимості доказів з таких підстав.

9.1.1. Частиною 4 статті 15 КАС України передбачено, що учасники судового процесу, які не володіють або недостатньо володіють державною мовою, мають право робити заяви, надавати пояснення, виступати в суді і заявляти клопотання рідною мовою або мовою, якою вони володіють, користуючись при цьому послугами перекладача, в порядку, встановленому цим Кодексом.

Відповідно до ч. 1 ст. 71 КАС України перекладачем є особа, яка вільно володіє мовою, якою здійснюється адміністративне судочинство, та іншою мовою, знання якої необхідне для усного або письмового перекладу з однієї мови на іншу, а також особа, яка володіє технікою спілкування з глухими, німими чи глухонімими.

Суд на бачить своє завдання у переказі історичного контексту існування держави Україна, описі подій, які свідчать про боротьбу українського народу за право послуговуватись українською мовою у побуті та професійному житті, неодноразові спроби русифікації українського населення (через освітні та культурні заходи, політику масових переселень, штучні та дискримінаційні обмеження тощо), позаяк саме ці загальновідомі обставини певною мірою пояснюють поточне становище нашої держави, необхідність захисту національних інтересів і взагалі виникнення такої категорії справ.

Колегія суддів обмежиться лише твердженням, що перекладач залучається у тих випадках, коли його знання є дійсно необхідними, йдеться про використання нетипової для нашої держави мови, якою не володіють учасники процесу, в той час як в сучасному соціальному контексті російська мова дотепер залишається поширеним засобом комунікації і є реальною мовою комунікації ОСОБА_3 .

У ході розгляду справи у суду не виникло жодних підстав вважати, що в учасників справи існують труднощі з розумінням доказів, у яких фігурує російська мова. Представники третьої особи проігнорували питання суду, чи вивчали вони російську мову під час отримання середньої шкільної освіти, чи можуть вони підтвердити, що їм дійсно потрібен перекладач, а також не повідомили, якою мовою вони спілкуються зі своїми клієнтами, і чи залучають для цього перекладача.

За таких обставин, на переконання колегії суддів, залучення перекладача за цих обставин свідчило б про зайвий формалізм та безпідставне понесення пов'язаних з цим процесуальних витрат. Отже, надання доказів, у яких використовується російська мова, не свідчить про їх недопустимість, навпаки їх надання у їх первісному вигляді свідчить про їх відповідність ознаці достовірності.

9.1.2. Порушення правил платформи Youtube, які полягають у забороні завантаження контенту без спеціального дозволу, не свідчить про те, що ці докази отримані з порушенням закону.

На переконання суду, такі докази відповідають критерію інформаційної цінності, своєю чергою, умови YouTube (від Google) є цивільно-правовим договором (публічною офертою) між користувачем і платформою, але не є нормативно-правовим актом та частиною законодавства про адміністративне судочинство у розумінні ч. 1 ст. 3 КАС України.

Отже, з цієї підстави докази, надані позивачем, не можуть бути визнані недопустимими.

9.1.3. Щодо посилання представника третьої особи на необхідність відхилення доказу позивача щодо видання довіреності ОСОБА_1 . ОСОБА_2 строком дії до 2033 року з огляду на положення ч. 8 ст. 79 КАС України колегія суддів виходить з наступного (т. 5, а.с. 100).

По-перше, як вже зазначалось, відповідною ухвалою суду було задоволено клопотання позивача про поновлення строку на доручення доказів.

По-друге, відповідно до ч. 8 ст. 283-1 КАС України АП ВАКС переглядає справу за наявними в ній і додатково поданими доказами та перевіряє законність і обґрунтованість рішення суду першої інстанції в межах доводів та вимог апеляційної скарги.

За таких обставин колегія суддів не вважає за можливе застосувати процесуальну санкцію у вигляді неврахування зазначеного доказу позивача, який поданий не одночасно з позовом.

9.2. Щодо закриття провадження в адміністративній справі

Надаючи оцінку твердженням адвоката Пеліхоса Є.М. про необхідність закриття провадження, колегія суддів виходить з такого.

Відповідно до п. 1 ч. 1 ст. 238 КАС України суд закриває провадження у справі, якщо справу не належить розглядати за правилами адміністративного судочинства.

Вироком Вінницького міського суду Вінницької області від 05 листопада 2024 року у справі № 127/7951/24, який набрав законної сили 06 грудня 2024 року, ОСОБА_3 визнано винуватим у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 110-2 КК України та призначено покарання у виді 8 років позбавлення волі з позбавленням права обіймати посади в правоохоронних органах, органах державної влади та місцевого самоврядування будь-яких рівнів строком на 3 роки, з конфіскацією всього майна, яке йому належить.

З огляду на призначення відповідачу покарання у виді конфіскації майна адвокат Пеліхос Є.М. стверджував про неможливість розгляду цієї справи у порядку адміністративного судочинства.

Разом з тим, адвокат не навів жодного релевантного положення з Глави 2 Розділу I КАС України, яка визначає межі адміністративної юрисдикції (предметної, інстанційної та територіальної).

Натомість норма про підсудність ВАКС справ про застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч.1 ст. 4 Закону України «Про санкції», міститься як відповідних інститутах адміністративного процесу, що стосуються як предметної (ч. 3 ст. 20 КАС України, так і інстанційної юрисдикції (ч. 5 ст. 22, ч. 4 ст. 23 КАС України). Відповідно, справа № 991/1705/26 беззаперечно підлягає розгляду за правилами адміністративного судочинства і не підлягає закриттю з підстав, зазначених адвокатом, а твердження про необхідність закриття провадження свідчить про довільне трактування ним норм адміністративного процесуального права.

Отже, наведене свідчить, що доводи адвоката зводяться до необхідності оцінки конкуренції положень щодо порядку виконання вироку у виді конфіскації майна і положень про можливість застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч.1 ст. 4 Закону України «Про санкції».

Так, відповідно до ст. 48 Кримінально-виконавчого кодексу України суд, який постановив вирок, що передбачає як додаткове покарання конфіскацію майна, після набрання ним законної сили надсилає виконавчий лист, копію опису майна і копію вироку для виконання органу державної виконавчої служби, про що сповіщає відповідну фінансову установу. У разі відсутності у справі опису майна засудженого надсилається довідка про те, що опису майна не проводилося. Виконання покарання у виді конфіскації майна здійснюється органом державної виконавчої служби за місцезнаходженням майна відповідно до Закону України «Про виконавче провадження».

Згідно зі ст. 62 Закону України «Про виконавче провадження» виконання рішень про конфіскацію майна здійснюється органами державної виконавчої служби в порядку, встановленому цим Законом.

У матеріали справи не надано доказів відкриття виконавчого провадження за вказаним вироком, внесення до опису майна засудженого ОСОБА_3 майна, що є предметом цього позову, звернення державного виконавця з позовом про виділ частки ОСОБА_3 у спільному сумісному майні подружжя.

Наведе свідчить про відсутність підстав стверджувати про неможливість розгляду позовної заяви Міністерства юстиції України у порядку адміністративного судочинства та ухвалення рішення по суті позовних вимог. Отже, у задоволенні клопотання про закриття провадження має бути відмовлено.

X. Щодо пропорційності втручання у право власності

Відповідно до ч. 2 ст. 6 КАС України, суд застосовує принцип верховенства права з урахуванням судової практики Європейського суду з прав людини.

У Законі України «Про судоустрій і статус суддів» закріплено, що правосуддя в Україні здійснюється на засадах верховенства права відповідно до європейських стандартів та спрямоване на забезпечення права кожного на справедливий суд.

Відповідно до ст. 1 та 17 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» суди застосовують як джерело права при розгляді справ положення Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод та протоколи до неї, а також практику Європейського суду з прав людини та Європейської комісії з прав людини.

Стаття 1 Першого Протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (надалі - Перший Протокол до Конвенції) передбачає, що кожна фізична та юридична особа має право мирно володіти своїм майном, і ніхто не може бути позбавлений свого майна інакше як в інтересах суспільства і на умовах, передбачених законом або загальними принципами міжнародного права.

Відповідно до вимог ст. 29 Загальної декларації прав людини, прийнятої на третій сесії Генеральної Асамблеї ООН, кожна людина має обов'язки перед суспільством, у якому тільки й можливий вільний і повний розвиток її особи. При здійсненні своїх прав і свобод кожна людина повинна зазнавати тільки таких обмежень, які встановлені законом виключно з метою забезпечення належного визнання і поваги прав і свобод інших та забезпечення справедливих вимог моралі, громадського порядку і загального добробуту в демократичному суспільстві. Здійснення цих прав і свобод в жодному разі не повинно суперечити цілям і принципам Організації Об'єднаних Націй.

Стаття 41 Конституції України як Основного Закону гарантує право кожного володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності. Ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності. Право приватної власності є непорушним. Примусове відчуження об'єктів права приватної власності може бути застосоване лише як виняток з мотивів суспільної необхідності, на підставі і в порядку, встановлених законом, за умови попереднього і повного відшкодування їх вартості. Примусове відчуження таких об'єктів з наступним повним відшкодуванням їх вартості допускається лише в умовах воєнного чи надзвичайного стану. Використання власності не може завдавати шкоди, зокрема, правам, свободам та гідності громадян, інтересам суспільства.

Будь-яке обмеження права власності має здійснюватися на умовах, передбачених законом, а також переслідувати легітимну мету за допомогою засобів, які є пропорційними цій меті (Beyleg проти Італії (Рішення Великої Палати від 05 січня 2000 року, заява № 33202/96, параграф 107). При цьому має бути розумне співвідношення між засобами та метою, що досягається, - так званий «справедливий баланс» між інтересом суспільства та вимогами щодо захисту фундаментальних прав особи (серед інших, рішення у справі Edwards проти Мальти від 24 жовтня 2006 року, заява № 17647/04, параграф 69).

Відповідно до позиції Великої Палати Верховного Суду, викладеної у постанові від 7 квітня 2020 року у справі № 916/2791/13, втручання у право власності, навіть якщо воно здійснюється згідно із законом і з легітимною метою, буде розглядатися як порушення ст. 1 Першого протоколу до Конвенції, якщо не буде встановлений справедливий баланс між інтересами суспільства, пов'язаними із цим втручанням, й інтересами особи, яка зазнає втручання в її право власності. Отже, має існувати розумне співвідношення (пропорційність) між метою, досягнення якої передбачається, та засобами, які використовуються для її досягнення.

Враховуючи, що право власності не є абсолютним, позаяк держава може вимагати від суб'єктів дотримуватися певних зобов'язань, і у випадку, коли такі суб'єкти своїми діями створюють загрозу для національної безпеки внаслідок підтримки воєнних дій країни-агресора, держава може вживати відповідних заходів задля припинення чи попередження таких дій.

Під час застосування санкції у вигляді стягнення активів у дохід держави суд повинен враховувати співмірність та пропорційність її застосування зі шкодою, що завдана інтересам суспільства діями суб'єктів.

Дії такого суб'єкта - ОСОБА_3 перебувають у причинному зв'язку з порушенням фундаментальних прав та інтересів людини і суспільства в цілому та призвели до окупації частини території України, великої кількості загиблих як серед цивільного населення, так і серед військових, знищення цілих населених пунктів, житлових кварталів, об'єктів критичної інфраструктури, знищення історико-культурних пам'яток України, економічної нестабільності країни, зниження рівня життя населення, погіршення економічної, інвестиційної та туристичної привабливості України, геноциду українського народу, що поставило під загрозу існування України як незалежної держави.

ОСОБА_3 дотепер відіграє значну роль в інформаційній війні РФ проти України, яка включає в себе зокрема маніпулювання суспільною думкою, поширення дезінформації, а також інші способи впливу на поведінку та переконання людей, з метою досягнення певних політичних, економічних та військових переваг.

У рішенні Суду ЄС (Першої палати) від 29 листопада 2023 року «German Khan v Council of the European Union» у справі T-333/22 зазначено, що за відсутності слідчих повноважень у третіх країн, оцінка органів Союзу повинна, по суті, ґрунтуватися на загальнодоступних джерелах інформації, звітах, статтях у пресі, звітах спецслужб або інших подібних джерелах інформації (рішення від 14 березня 2018 року у справі «Кім та інші проти Ради та Комісії ЄС», T-723/15 і T-264/16, ЄС: T:2018:138, п. 107, і від 1 червня 2022 року, Пригожин проти Ради, T-723/20, не публіковане, ЄС: T:2022:317, п. 59).

На практиці військовий конфлікт, у якому перебувають РФ та Україна, особливо ускладнює доступ до певних джерел інформації та збір будь-яких свідчень від осіб, які бажають бути ідентифікованими. Таким чином, труднощі розслідування, що виникають внаслідок цього, можуть перешкоджати наданню точних доказів та об'єктивної інформації (за аналогією справа №С-605/13 Р Анбуба проти Ради, ЄС: С:2015:248, п. 46, та справу T-257/19 Аль-Зоубі проти Ради, ЄС: T:2021:819, п. 73 (неопублікована), 24 листопада 2021 року).

Управління Верховного комісара ООН з прав людини (надалі - УВКПЛ ООН) регулярно оприлюднює відомості щодо втрат серед цивільних осіб після початку повномасштабного вторгнення РФ на територію України.

У січні 2026 року на офіційному вебсайті ООН було опубліковано звіт «Україна: Захист цивільних осіб у збройному конфлікті. Оновлення, грудень 2025 року», в якому, серед іншого, викладено статистичну інформацію про втрати серед цивільних осіб з 24 лютого 2022 року. Так, з лютого 2022 року по грудень 2025 року УВКПЛ ООН зафіксувало 55 600 випадків загибелі або поранення цивільних осіб в Україні, а саме 14 999 загиблих та 40 601 поранених, з яких: (1) 48 247 жертв (12 225 загиблих та 36 022 поранених) на території, підконтрольній Україні; (2) 7 353 випадків (2 774 загиблих та 4 579 поранених) на окупованій РФ території.

Переважає більшість зафіксованих втрат серед цивільних осіб спричинена застосуванням вибухової зброї з великою зоною ураження, включаючи обстріли з важкої артилерії та реактивних систем залпового вогню, а також ракетними та авіаційними ударами.

УВКПЛ ООН також зазначає, що фактичні цифри є значно вищими, оскільки багато повідомлень все ще очікують на підтвердження. Це стосується, наприклад, Маріуполя (Донецька область), Ізюма (Харківська область), Лисичанська, Попасної і Северодонецька (Луганська область), а також Херсонського напрямку, де, за повідомленнями, мали місце численні випадки загибелі чи поранення цивільних осіб.

А тому, колегія суддів дійшла висновку про існування безпосереднього зв'язку між такою збройною агресією зі сторони РФ та діями відповідача ОСОБА_3, що полягає у поширенні проросійських наративів та пропагуванні матеріальної підтримки збройних сил РФ та порушенням фундаментальних прав та інтересів людини та суспільства в цілому.

Враховуючи окреслені численні жертви серед цивільного населення, що проживає на території України, постійні руйнування об'єктів інфраструктури, культурної спадщини, забруднення навколишнього середовища та не зникаючу загрозу атомної катастрофи, реагування з боку держави у вигляді використання механізму застосування санкцій до суб'єктів, які підтримують збройну агресію, направлену на територію України, є цілком співмірним та пропорційним заходом реагування на дії, що становлять загрозу фундаментальним принципам існування України як держави.

Отже, стягнення активів, щодо яких відповідач може вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження, є пропорційним втручанням у його право власності, позаяк воно здійснюється в інтересах держави Україна та усіх осіб, які проживають на її території.

XI. Висновки суду

11.1. Первісне набуття ОСОБА_2 всіх наведених активів у шлюбі з ОСОБА_3, і подальше дарування їх частини сину з подальшою передачею їх до статутного фонду і майже одночасним обтяженням їх іпотекою, відсутність у відкритих джерелах інформації про активну та успішну бізнес-діяльність ОСОБА_2 та ОСОБА_1, статус відповідача у політичному просторі України та впливовість його посади до 2014 року, його власні заяви щодо його майнового стану - всі ці обставини переконують колегію суддів у тому, що відповідач ОСОБА_3 щодо активів, які є предметом позову, може вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними, а треті особи та за сумісництвом члени його родини ОСОБА_2 та ОСОБА_1 володіють правами на це майно лише номінально.

Матеріали провадження переконують суд у наявності у відповідача можливості вчиняти щодо майна, яке є предметом позову, юридично значимих дій, вирішувати його долю. Йдеться, зокрема, про пов'язаність подружжя ОСОБА_3 та їх сина одними і тими самими представниками по довіреності, про факт видання довіреностей на розпорядження майном у м. Москві (від ОСОБА_1 - спочатку у Великій Британії, потім - у м. Москві), наданням ОСОБА_1 ОСОБА_2 довіреності на право розпорядження усім майном від 20 грудня 2013 року строком до 20 грудня 2033 року (т. 5, а.с. 100), перебуванням подружжя ОСОБА_1 у статусі засновників ТОВ «САНАТОРИЙ КИРОВА», яке знаходиться на тимчасово окупованій РФ території України.

Отже саме сукупність прямих та непрямих доказів, наданих позивачем, дозволяє дійти висновку про необхідність задоволення позову у повному обсязі і доведення обставин, викладених у позові, з огляду на більшу переконливість таких доказів.

11.2. І хоча право Європейського Союзу не є обов'язковим для України, колегія суддів вважає за необхідне навести його положення з огляду на: (1) положення Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, які передбачають наближення законодавства України до права ЄС та його поступову гармонізацію, (2) ч. 2 ст. 11 Закону України «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики», якою передбачено, що однією з основних засад зовнішньої політики є забезпечення інтеграції України в європейський політичний, економічний, правовий простір з метою набуття членства в Європейському Союзі.

Так, відповідно до ст. 12 Регламенту Ради (ЄС) № 833/2014 від 31 липня 2014 року про обмежувальні заходи у зв'язку з діями Росії, що дестабілізують ситуацію в Україні, який є основним документом, що регулює санкції ЄС проти РФ, забороняється свідомо та навмисно брати участь у діяльності, метою або наслідком якої є обхід заборон, передбачених цим Регламентом.

Для суду очевидно, що така участь охоплює передачу активів, зміну власника, номінальне відчуження тощо. Аналогічних висновків доходить і Суд ЄС (Суд Справедливості ЄС). Так, у рішенні по справі C-732/18 P від 17 вересня 2020 року (Компанія Роснефть та інші проти ЄС) суд підтвердив, що санкції можуть застосовуватись до компаній, які контролюються підсанкційними особами, навіть без формального володіння, отже формальна структура власності не є визначальною (<https://infocuria.curia.europa.eu/tabs/document/C/2018/C>

-0732-18-00000000PV-01-P-01/ARRET_NP/231202-EN-1-html).

11.3. Відповідно до Рекомендацій № 6 Групи з розробки фінансових заходів (FATF) країни повинні запровадити режим цільових фінансових санкцій з метою забезпечення виконання Резолюцій Ради Безпеки ООН щодо запобігання та протидії тероризму та фінансуванню тероризму. Резолюції встановлюють вимоги до країн негайно заморожувати кошти або інші активи та забезпечити, щоб ні кошти, ні активи не надавалися, прямо або опосередковано, на користь будь-якій фізичній або юридичній особі і) визначеній Радою Безпеки ООН відповідно до Розділу VII Статуту ООН, включаючи Резолюцію РБ ООН 1267 (1999) та наступні резолюції або ii) визначеній країною відповідно до Резолюції РБ ООН 1373 (2001)

Ця вимога повинна розповсюджуватися на: (i) усі кошти або інші активи, якими володіють або які контролюють визначені фізичні або юридичні особи, а не лише ті, що пов'язані з конкретним терористичним актом, замислом або загрозою; (ii) ті кошти або інші активи, якими повністю або спільно володіють або контролюють, прямо або опосередковано, визначені фізичні або юридичні особи; та (iii) кошти або інші активи, які походять або одержані з коштів або інших активів, якими володіють або які прямо чи опосередковано контролюють визначені фізичні або юридичні особи, а також (iv) кошти або інші активи фізичних та юридичних осіб, які діють від імені або за дорученням визначених фізичних та юридичних осіб.

Отже, колегія суддів дійшла висновку, що і міжнародні, і національні стандарти з огляду на поширену практику спроб уникнення від застосування санкцій передбачають їх застосування і щодо майна, яке прямо чи опосередковано контролюється підсанкційною особою або належить їй на праві спільної власності.

ХІІ. Щодо судових витрат

Відповідно до ч. 2 ст. 139 КАС України при задоволенні позову суб'єкта владних повноважень з відповідача стягуються виключно судові витрати суб'єкта владних повноважень, пов'язані із залученням свідків та проведенням експертиз.

Положення ч. 11 ст. 139 КАС України передбачають, що судові витрати третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору, стягуються на її користь зі сторони, визначеної відповідно до вимог цієї статті, залежно від того, заперечувала чи підтримувала така особа заявлені позовні вимоги.

Позивач, відповідач та треті особи не надали суду доказів понесення судових витрат. Позивач на підставі п. 25 ч. 1 ст. 5 Закону України «Про судовий збір» звільнений від сплати судового збору.

За таких умов відсутні підстави для розподілу судових витрат.

ХІІІ. Щодо звернення судового рішення до виконання

Відповідно до п. 6 ч. 1 ст. 244 КАС України під час ухвалення рішення суд вирішує, зокрема, чи є підстави допустити негайне виконання рішення.

Рішення у справі про застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону, не належить до судових рішень, які виконуються негайно, перелік яких наведено у ст. 371 КАС України. А тому колегія суддів не знаходить підстав для допущення негайного виконання цього рішення.

Згідно з ч. 3 ст. 5-1 Закону рішення суду про застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції», в день набрання ним законної сили надсилається Фонду державного майна України для здійснення повноважень у сфері управління активами, щодо яких ухвалено судові рішення про застосування такої санкції, а також до апарату Ради національної безпеки і оборони України, Кабінету Міністрів України.

Частинами 1, 2 ст. 372 КАС України передбачено, що у разі необхідності спосіб, строки і порядок виконання можуть бути визначені у самому судовому рішенні. Так само на відповідних суб'єктів владних повноважень можуть бути покладені обов'язки щодо забезпечення виконання рішення. Судове рішення, яке набрало законної сили, є підставою для його виконання.

Враховуючи особливість цієї категорії справ колегія суддів вважає, що рішення про застосування санкції звертається Вищим антикорупційним судом до виконання в день

набрання ним законної сили шляхом направлення до Фонду державного майна України для здійснення повноважень у сфері управління активами, щодо яких ухвалено судові рішення про застосування такої санкції, а також до апарату Ради національної безпеки і оборони України та Кабінету Міністрів України.

На підставі викладеного, керуючись ст. 243-246 КАС України, суд

У Х В А Л И В :

1. Позовну заяву Міністерства юстиції України (місцезнаходження: 01001, м. Київ, вул. Архітектора Городецького, 13) до **ОСОБА_3** (ідентифікаційний номер платника податків: **НОМЕР_1** , адреса 1: **АДРЕСА_1** , адреса 2: **АДРЕСА_2**), треті особи, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача: **ОСОБА_2** (ідентифікаційний номер платника податків: **НОМЕР_2** , адреса 1: **АДРЕСА_1** , адреса 2: **АДРЕСА_2**), **ОСОБА_1** (ідентифікаційний номер платника податків: **НОМЕР_3** , адреса 1: **АДРЕСА_1** , адреса 2: **АДРЕСА_2**), **ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГЛОУ РИНО»** (код ЄДРПОУ: 43198486, Адреса: 49101, Дніпропетровська обл., м. Дніпро, просп. Олександра Поля, б. 28а), **ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ НАУКОВО-ВИРОБНИЧЕ Підприємство «ПОЛЕ»** (код ЄДРПОУ: 20218190; Адреса: вул. Радіальна, буд. 8, м. Дніпро Дніпровського району Дніпропетровської області, 49127) про застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції», - задовольнити.

2. Застосувати до **ОСОБА_3** **ІНФОРМАЦІЯ_4** , ідентифікаційний номер платника податків: **НОМЕР_1** , адреса 1: **АДРЕСА_1** , адреса 2: **АДРЕСА_2**) санкцію, передбачену п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції».

3. Стягнути в дохід держави активи, а саме:

- земельну ділянку, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0009, загальна площа: 4.57 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада. Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 1321017612214);

- земельну ділянку, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0011, загальна площа: 4.66 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада. Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 1321072712214);

- земельну ділянку, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0014, загальна площа: 4.66 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада. Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 77597712214);

- земельну ділянку, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0016, загальна площа: 5.23 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада. Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 76593612214);

- земельну ділянку, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0020, загальна площа: 5.24 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада. Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 1320908912214);

- земельну ділянку, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0021, загальна площа: 5.17 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада. Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 1320484212214);

- земельну ділянку, пай 48'-6, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0025, загальна площа: 4.78 га, склад угідь: Вид угіддя: рілля, Площа (га): 4.78, Дата державної реєстрації

земельної ділянки: 31 серпня 2005 року, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 178795912214);

- земельну ділянку, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0029, загальна площа: 4.76 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 176514312214);

- земельну ділянку, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0030, загальна площа: 4.66 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 97722512214);

- земельну ділянку, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0055, загальна площа: 4.7739 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 1320949712214);

- земельну ділянку, кадастровий номер: 1221486200:01:002:0128, загальна площа: 4.66 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 97224412214);

- земельну ділянку, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0018, загальна площа: 4.6588 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 1367844712214);

- земельну ділянку, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0010, загальна площа: 4.6605 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 1367809312214);

- земельну ділянку, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0013, загальна площа: 4.662 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 1368033612214);

- земельну ділянку, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0017, загальна площа: 5.31 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 1367756912214);

- земельну ділянку, кадастровий номер: 1221486200:01:129:0019, загальна площа: 4.7091 га, цільове призначення: для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 1368064012214);

- будівлі та споруди, площа земельної ділянки: 2839 кв.м., загальна вартість нерухомого майна: 15 075,58 грн, адреса нерухомого майна: АДРЕСА_3 (реєстраційний номер майна: 24797945);

- причіп STEMA 2008 року випуску, номер та серія знака: НОМЕР_4 , свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу № НОМЕР_5 , дата реєстрації: 10 жовтня 2008 року, VIN: НОМЕР_6 ;

- земельну ділянку, кадастровий номер: 1221486200:11:126:0015, цільове призначення: 01.05 для садівництва, загальна площа: 0.0962 га, адреса нерухомого майна: АДРЕСА_4 (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 77462112214);

- земельну ділянку, кадастровий номер: 1221486200:11:126:0016, цільове призначення: 01.05 для садівництва, загальна площа: 0.096 га, адреса нерухомого майна: АДРЕСА_4 (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 97347512214);

- земельну ділянку, кадастровий номер: 1221486200:11:126:0023, цільове призначення: 01.05 для садівництва, загальна площа: 0.0949 га, адреса нерухомого майна: АДРЕСА_4 (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 76684612214);

- земельну ділянку, кадастровий номер: 1221486200:01:126:0072, цільове призначення: 01.05 для садівництва, загальна площа: 0.0844 га, адреса нерухомого майна: АДРЕСА_4 (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 97831812214);

- земельну ділянку, кадастровий номер: 1221486200:01:126:0189, цільове призначення: для ведення особистого селянського господарства, загальна площа: 2 га, адреса нерухомого майна: Дніпропетровська обл., Дніпровський р., с/рада. Новоолександрівська (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 514670912214);

- будівлю, торговельно-виставковий комплекс, загальна площа: 73,6 кв.м., опис: Літ. А-2 будівля торговельно-виставкового комплексу, загальною площею 73,6 кв.м., адреса нерухомого майна: АДРЕСА_5 (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 214840012101);

- будівлю, торговельно-виставковий комплекс, загальна площа: 73.2 кв.м., опис: Літ. А-2 будівля торговельно-виставкового комплексу, загальною площею 73,2 кв.м., адреса нерухомого майна: АДРЕСА_5 (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 215099412101);

- будівлю, торговельно-виставковий комплекс, загальна площа: 31,4 кв.м., опис: Літ. А-1 будівля торговельно-виставкового комплексу, загальною площею 31,4 кв.м., адреса нерухомого майна: АДРЕСА_6 (Реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 215158712101);

- 100% частки статутного капіталу товариства з обмеженою відповідальністю «ГЛОУ РИНО» (код ЄДРПОУ: 43198486).

4. Опублікувати текст рішення на офіційному веб-сайті Вищого антикорупційного суду відповідно до положень ч. 7 ст. 283-1 КАС України з урахуванням ч. 16 ст. 10 КАС України.

5. Надіслати рішення в день набрання ним законної сили Фонду державного майна України для здійснення повноважень у сфері управління активами, щодо яких ухвалено судові рішення про застосування такої санкції, а також до апарату Ради національної безпеки і оборони України та Кабінету Міністрів України.

Рішення набирає законної сили після закінчення строку апеляційного оскарження, а у разі його апеляційного оскарження - з моменту проголошення судового рішення суду апеляційної інстанції.

Апеляційна скарга може бути подана стороною до Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду протягом п'яти днів з дня його проголошення. Особи, які не були присутні при проголошенні зазначеного рішення, мають право його оскаржити протягом п'яти днів із дня публікації рішення на офіційному веб-сайті Вищого антикорупційного суду.

Головуючий суддя К.О. Сікора

Судді Н.В. Мовчан

Т.В. Литвинко

Покликання на рішення суду в Єдиному реєстрі судових рішень:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/136403795>